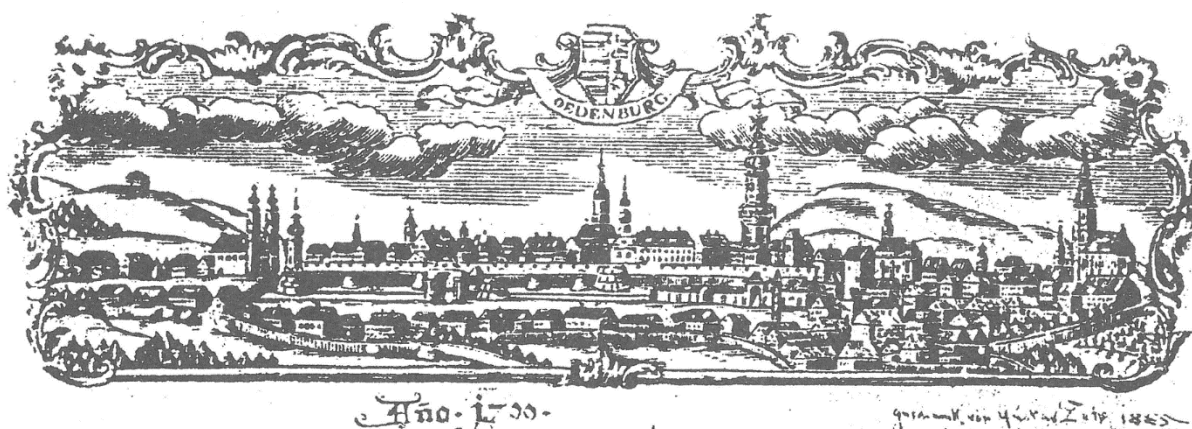

Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kar

A 2025-ben tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza

Sopron
2025

*„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”
(Széchenyi István)*

Lectori Salutem
Tisztelet az Olvasónak!

Megindító érzés kezét szorítani azokkal, akik évtizedekkel ezelőtt itt, az Erdőmérnöki Karon szereztek meg diplomájukat, és életükkel az erdész hivatás hiteles képviselőivé váltak. Ebben a kézfogásban az erdő szeretete, a természet tisztelete, valamint a tudás és tapasztalat időtlen hagyománya jelenik meg – egy szabadon áramló szellemi erő, amelynek részeseivé válunk mi is, újabb és újabb generációk.

Az Erdőmérnöki Kar emblémájában öt tölgyfalevél fonódik össze, kifejezve az időtálló értékek, az éltető erő és a közösségi összetartozás szimbólumát. A tölgy szilárdsága és védelmet adó ereje emlékeztet bennünket arra a láthatatlan kapocsra, amely össze-fűzi az erdészek generációit. Fontos számunkra, hogy ez a kapcsolat megmaradjon akkor is, ha az élet messzire sodor bennünket egymástól, vagy ha már nem tevékenykedünk aktívan a hivatásunkban. Ez a közösségi szellem, az Alma Mater családias érzése mindig is jellemző volt az erdészek közösségére.

Ahogy a családban a nagyszülők képviselik az életbölcsség letisztult formáját, úgy jelentik tisztelet-diplomásaink számunkra a szakmai tudás és tapasztalat tisztaságát. Oktatóink a tudás forrásai, diákjaink pedig a jövő iránti kíváncsiságot, elszántságot és megújító szándékot hordozzák magukban, amely elengedhetetlen a szakma fejlődéséhez.

Az Erdőmérnöki Kar nevében tisztelettel és hálával köszöntöm Önöket, arany-, gyémánt-, vas- és rubin-diplomás öregdiákjainkat, és köszönöm, hogy életútjakkal példát mutattak, vállalva az e hivatással járó kihívásokat, és hogy jelenlétükkel megtisztelnek bennünket.

Örömmel és büszkeséggel nyújtjuk át Önöknek tiszteletdiplomásaink életútját bemutató kiadványunkat. E kötet nem csupán egy életrajzi gyűjtemény, hanem tisztelgés mind-azok előtt, akik munkájukkal a fenntartható erdőgazdálkodás és a természeti értékek megőrzése mellett kötelezték el magukat. Az itt bemutatott életutak mindegyike egyedi és inspiráló, hűen tükrözve az elhivatottságot, kitartást és szakmai kiválóságot.

Bízunk benne, hogy az olvasók számára is inspiráló és tanulságos lesz megismerni e kivételes pályákat. Köszönjük, hogy velünk tartanak ezen a közös utazáson, és hogy együtt ünnepelhetjük az Erdőmérnöki Kar tiszteletdiplomásainak munkásságát és örökségét.

Sopron, 2025. július hava

Prof. dr. Heil Bálint
az Erdőmérnöki Kar dékánja

TISZTELETDIPLOMÁSAINK

RUBINOKLEVÉL

Alacsony Ilona (Köhler Im-
réné)
Balla Margit (Székely Ká-
rolyné)
Daróczy Nóra (Gyurkó Lász-
lóné)
Frey Ottó
Dr. Hajdu Endre
Hudetz Éva (Dr. Joó Imréné)
Hursán György
Kiss János
Kuthy Timót
Lády Miklós
Dr. Polner Antal
Varga Béla

VASOKLEVÉL

Ferdinánd István
Gyöngyösi Sándor
Dr. Jacsman János
Józsa József
Dr. Komlóssy József
Németh József
Porpáczy Lehel
Dr. Proszt Sára (Dr. Gyarmati
Béláné)
Solymosi József
Spandli Imre
Szilágyi Tibor László
Szommer József
Tóth Géza Gusztáv

GYÉMÁNTOKLEVÉL

Dr. Berdár Béla
Csanády László
Dr. Dobroszláv Lajos
Exner Béla
Gyürky János
Halász Gábor
Hámori Gábor
Huiber János Árpád
Kiss Károly
Kovács Gábor
Kulacsy Zoltán
Malgay Viktor
Marschall Tamás
Martini György
Majer Ilona
Nádor József
Palatitz Ferenc
Pataky Károly
Rónay Ferenc
Schmotzer András
Dr. Spingár Ferenc
Steiner József
Szabadhegyi Lajos
Szauer József
Szász Károly
Dr. Szilassy Zoltán
Tóth Árpád
Tóth Katalin (Dr. Szappanos
Andrásné)
Tóth László
Dr. Zádor Márta (Mastalir Er-
nőné)

ARANYOKLEVÉL

Birck László
Csincsa Tibor
Dr. Dévai Péter
Dobó István
Égető Gábor
Dr. Erent Gábor
Feiszt Ottó
Fónagy István
Gál Sándor Zsolt
Gémesi József
Gergáczy Gyula
Gyurák József
Istvánffy László
Dr. Ivancsics Lajos
Kaknics Lajos
Kálmán József
Kara Miklós
Kékesi Károly
Kronekker József
Kupás Deák Zoltán
Lipták András
Maczuczsa József
Martos Géza
Nagy Károly
Németh Mária
Pluzsik Tamás
Szabó László
Szabó Vilmos
Szentiványi Imre
Szerémy Péter
Tóth László
Traser György Nándor

Rubinoklevélben részesülő vasdiplomás erdőmérnökök, akik az Erdőmérnöki Főiskolán végeztek 1955-ben

ALACSONY ILONA – KÖHLER IMRÉNÉ

Oklevél száma: 60-1955/56., kelte: 1955. december 8.

Az oklevél átvétele után Székesfehérváron a Mezőföldi Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el.

1956 januárjában kezdte meg munkáját a Székesfehérvári Erdészetnél mint erdőművelési műszaki vezető. Újítása alapján végezték el az Iszka-szentgyörgyi dolomit kopár erdősítését fekete fenyő magvetéssel.

A gyakorlati idő letöltése után áthelyezték az Erdőgazdaság központjába az Erdőművelési Csoporthoz. Erdőművelési előadóként több éven át irányította a mag- és csemetegazdálkodást. Feladata az erdőgazdaság önellátását szolgáló minőségi szaporítóanyag és erdősítési ültetési csemetanyag biztosítása, továbbá az országosan meghirdetett országfásítás nagy mennyiségű csemete igényének kiszolgálása, tekintettel a gyenge erdősültségű Fejér megyére is. Ehhez szükséges volt jól megközelíthető, gépesített, öntözőberendezésekkel ellátott nagyüzemű csemetekertek ki-

alakítása és továbbfejlesztése.

Az akkori nyárfa programhoz szükség volt a szürkenyár gyorsan befülledő magjának szakszerű gyűjtésére és vetésére, a nemesnyárak dugványozásának előkészítésére. Munkaterülete később: talajfeltárás, erdővédelem majd fásítási szakirányítás volt.

Területrendezés és birtokpolitikai főelőadóként a Földhivatallal szinkronba hozta a pontos nyilvántartást, felhagyott területeket vont művelés alá. Az erdőgazdaság szakmai irányítása és ellenőrzése alá vonta az idegen kezeléssel rácalmási szigeterdőt, bekapcsolva az üzemterv szerinti gazdálkodásba.

Az Erdőgazdaság – később Erdő és Vadgazdaság – megkezdte a nagyüzemű fácánnevelést. Részt vett a mobil fácánnevelő rendszer létrehozásában. Idegen területű földcserékkel biztosította az áttelepítésekhez szükséges steril területeket a fertőzések megelőzése végett.

1986-ban a nyugdíjkorhatárt elérve nyugállományba vonult.

BALLA MARGIT – SZÉKELY KÁROLYNÉ

Oklevél száma: 54-1955/56., kelte: 1955. december 7.

Első munkahelye 1956 januárjától az Észak-Magyarországi Fűrészek miskolci központjában volt. Itt először fejlesztési és újítási ügyeket intézett, később beruházási feladatokat látott el.

1959 októberétől 1962 októberéig született két gyermekének gondozása miatt otthon volt.

Ezek után a MÁV Építési Főnökségnél, Miskolcon különböző beosztásokat látott el, de mindvégig vasúti magasépítéssel kapcsolatban. Saját kivitelezésű munkák előkészítése, alvállalkozók bevonása, majd vasúti magasépítési beruházások, üzemi fejlesztések előkészítése, megtervezése, illetve megvalósítása volt a feladata.

DARÓCZY NÓRA – DR. GYURKÓ LÁSZLÓNÉ

Oklevél száma: 50-1955/56., kelte: 1955. december 6.

Munkáját 1956. január 1-jén kezdte meg a Dél-Mátrai Állami Erdőgazdaság Gyöngyössolymosi Erdészetenél, ahol szakelőadóként erdőművelési feladatokat látott el. 1957-ben leánygyermekét szülte, de néhány hónap után visszament dolgozni az erdészethez. 1958-ban megszületett fiúgyermek is. A gyerekekkel 1960-ig otthon volt, majd a Gyöngyösön megalakult Fásítási Erdészetenél mint műszaki előadó helyezkedett el.

1960-ban férjét áthelyezték, és mivel erdészeti egységhez elhelyezkedni nem tudott így néhány pedagógus tanfolyam elvégzése után Mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok című tantárgyat oktatta egy tanévben Szuhogyon. Földrajz és élővilág tantárgyakat három éven át tanított Rudabányán. 1968-ban megszületett harmadik gyermekével két évig otthon ma-

radt.

1971 nyarán állt ismét munkába, a MÉM Egri Állami Erdőrendezőség Mátrafüredi Erdőfelügyelőségénél, ahol erdőfelügyelőként dolgozott.

1973-ban egy újabb költözés után, természetvédelmi felügyelőként helyezkedett el az Egri Természetvédelmi Szolgálatnál.

1988-ban vonult nyugdíjba.

FREY OTTÓ

Oklevél száma: 95-1955/56., kelte: 1955. december 13.

Első munkahelye 1956 januárjától a Budafok-Hárosi Falemezgyár volt, ahol mint műszaki mérnök kezdett dolgozni. 1957-1958-ban 4 hónapos ausztriai tartózkodás után, Battyányi László herceg úr tanácsa szerint Kanadába emigrált. Vancouverben egy fűrészüzemben vállalt fizikai munkát, ahol két évet töltött el.

1959-1962 között különböző vállalatoknál vállalt munkát fakitermelési és erdőfeltárási vonalon. 1963-1966 között Kanada legnagyobb faipari vállalatánál erdőfeltárási-kitermelési vonalon segédmérnökként kezdett el dolgozni. 1967-1968 között áthelyezték erdőfeltárási mérnöknek a vállalat legnagyobb részlegéhez, ahol évente 1.100.000 köbméter fát termeltek ki.

1969-1972 között előléptették a Mérnöki Osztály vezető mérnökének, majd 1978-1986. között áthelyezték területi felügyelőnek a Vancouver Sziget nyugati tengerpartján három kontaktor részleg megnyitásához.

1987-1988 között ideiglenesen mint útépitési felügyelő dolgozott, majd újabb áthelyezéssel 1988-1991-ig a mérnöki osztály vezetője lett. 1992-ben nyugállományba vonult.

DR. HAJDU ENDRE

Oklevél száma: 78-1955/56., kelte: 1955. december 10.

Szakmai tevékenységét Budapesten, a Honvéd Térképészeti Intézet Fotogrammetriai Osztályán kezdte meg 1955-ben. 1957 és 1963 között a Főiskola Ábrázoló Geometria Tanszékén dolgozott Stasney professzor tanársegédjeként, később adjunktusként.

1966 és 1983 között a Mechanika Tanszéken tevékenykedett. Az ott töltött oktatói munka mellett több jegyzetet, példatárt, oktatási segédletet, kutatási jelentést írt. A mechanika erdészeti alkalmazásával kapcsolatos témában műszaki doktori címet szerzett.

1983-ban visszatért az Ábrázoló Geometria Tanszékre, ahol szintén a hiányzó jegyzet és példatár megírásában vállalt jelentős szerepet. Itt társszerzővel egy tankönyvet, jegyzeteket és néhány geometriai témájú dolgozatot írt.

1995-ben nyugdíjba ment, de a Faipari Mérnöki Karon, a belsőépítész hallgatóknak utána is folytatta mechanikai oktatói munkáját. Ezen időszak alatt két nyelvi témájú könyvet is írt.

HUDETZ ÉVA – JOÓ IMRÉNÉ

Oklevél száma: 48-1955/56., kelte: 1955. december 6.

1956-ban kezdte meg munkáját, a Nyugat-Magyarországi Fűrészeknél Szombathelyen beruházási előadó munkakörben a Műszaki Osztályon. A beruházási munkák előkészítése és az üzemi épületek síkbeli felmérése és törzskönyvezése képezte a feladatát.

1958-tól a Termelési Osztályon tervelőadó volt, ahol feladata a termelési feladatok összeállítása volt az üzemek részére.

1971-től a Mozaikparketta Üzemben üzemmérnökként helyezkedett el.

1974-től a Nyugat-Magyarországi Fagazdasági Kombinátban folytatta tevékenységét, mely jogutóda a korábbi vállalatának. Itt a Mozaikparketta Üzem vezetőjeként munkálkodott.

1978-tól a Lamináló Üzemben főművezető és termelésirányító volt.

1981 és 1988 között a Labor MEO vezetőjeként dolgozott, ahonnan 1988-

ban nyugállományba vonult.

Szolgálati ideje alatt tagja és aktivistája volt a Faipari Tudományos Egyesületnek.

Szakmai tevékenységét több kitüntetéssel is elismerték, így Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító Bronz Fokozat, Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés kitüntetésekben részesült.

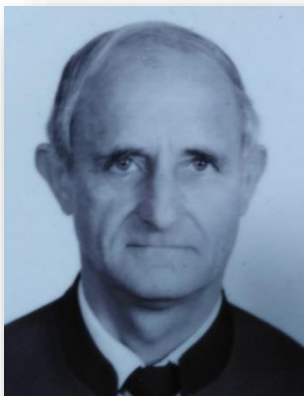
HURSÁN GYÖRGY

Oklevél száma: 57 -1955/56., kelte: 1955. december 8.

Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után a Fűrészeltfa Értékesítő Vállalat (FÜRFA) alkalmazottjaként Budapesten helyezkedett el. Rövid időn belül a cég Kén utcai telephelyének vezető mérnöke lett.

1956. november 18-án Ausztriába távozott, ahonnan december elején ment tovább Kanadába. Montreálban telepedett le. A Labrador félszigeten folyó ércutatásban geodétaként alkalmazták, majd a Szent Lőrinc folyó szabályozásának és a nagy tengerjáró hajók fogadására alkalmas kikötő építésének munkálataiban szintén földmérési feladatokat látott el. Közben tagja lett a külföldön létrejött, a nyugatra távozott egyetemi és főiskolai hallgatókat összefogó és támogató, svájci székhelyű szervezetnek, a MEFESZ-nek. 1960 és 1963 között a MEFESZ alelnökévé, majd elnökévé választották. Fő feladata olyan szponzorok megnyerése volt, akik jelentős összeggel támogatták a tanulmányaikat külföldön folytató menekült magyar diákokat. Sok magyar hallgató tudott oklevelet szerezni a MEFESZ segítségével.

1964-ben tért vissza Kanadába. Montreálban egy folyóirat- és könyvkereskedésben helyezkedett el, melynek először társtulajdonosa, később egyedüli tulajdonosa lett.

KISS JÁNOS

Oklevél száma: 70-1955/56., kelte: 1955. december 9.

Mint mérnök-gyakornok a Mátrai Erdei Vasútnál kezdett dolgozni, ahonnan hamarosan áthelyezték Pápara az erdőgazdasághoz vasútügyi előadónak.

1957-től újabb áthelyezéssel a Devecseri Erdészethez került fahasználati műszaki vezetőnek és az akkor még üzemelő erdei vasút vezetőjének.

1970-ben a Devecseri Állami Gazdaság bekapcsolódott a nyár cellulóztermesztési programba, így áthelyeztette magát az állami gazdasághoz, ahol erdészeti ágazatvezető beosztásban tevékenykedett.

1973-ben lehetősége nyílt a Veszprémi Erdőrendezősnél erdőfelügyelői munkakörre pályázni, amit el is nyert, így erdőfelügyelő lett a Keszthelyi Erdőfelügyelőségénél. Később ugyanitt osztályvezetőként dolgozott.

A nyolcvanas évek végén ismét lehetősége nyílt munkahely változtatásra a BEFAG szakfelügyelőjeként dolgozott még két évet. 1991-ben nyugdíjba vonult. Azóta, amíg ereje és egészsége engedi, a térségben előforduló fafajokból arborétumot telepít 2-3 ezer m²-en.

KUTHY TIMÓT

Oklevél száma: 67-1955/56., kelte: 1955. december 9.

Diplomatervét Kiskőrösön készítette. A Főiskola elvégzése után egy évet ott is dolgozott, mint erdőművelési szakelőadó a helybeli erdészethél.

1957-ben áthelyezéssel került a Tolna megyében lévő Nagyszékelyi Erdészethez, fahasználati előadónak, majd 4 hónapon át a Mezőföldi Erdőgazdaság Mecsérpusztai Erdészeténél teljesített szolgálatot.

1964-ben az Erdészeti Tudományos Intézet felkérésére tudományos munkatársként a nagyatádi kísérleti állomásra került, ahol az erdőhasználati osztályt irányította. 1968-ban az ERTI nagyatádi épülete súlyosan megsérült, így az ott dolgozókat máshová helyezték. Így került vissza Tamásiba, az Erdőgazdaság Központjába erdőművelési ágazatvezetőnek. Később a vállalat egyesült a Gyulai Vadgazdasággal.

1981-ben felsőfokú munkaügyi képesítést is szerzett, valamint másfél évtizeden keresztül vezette az erdészeti szakmunkás- és betanított munkás képzést, amely a szakiskolák kihelyezett osztályaiként biztosította a helyi munkaerő utánpótlást.

1991-ben vonult nyugállományba 34 évi szolgálati idő után, melyből több mint 29 évet tevékenykedett Tamásiban, az erdőgazdaságnál.

DR. POLNER ANTAL

Oklevél száma: 2-1955/56., kelte: 1955. december 1.

1956. január 1-jétől a Csongrád Megyei Állami Erdőgazdasághoz került, itt dolgozott középírányítói, majd irányítói munkakörben 1971. augusztus 1-jéig. Részes volt a nagy hullámtéri és homoki erdőtelepítések megvalósításának, valamint a hullámtéri botoló füzesek és homoki rontott akácok átalakításának. Ennek kapcsán részt vett új erdőművelési technológiák kidolgozásában és alkalmazásában.

1959-ben kiemelkedő szerepet vállalt az OEE Vándorgyűlésének szakmai előkészítési és lebonyolítási munkáiban Szegeden.

1971-ben áthelyezték a Szegedi Állami Erdőrendezőséghez, ahol főerdőfelügyelőként (Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megye tartozott hozzá) dolgozott 1977. június 30-ig.

1977. július 1-jétől a Növénytermesztési és Minősítő Intézetnél négy megye (Csongrád, Békés, Bács-Kiskun, és Hajdú-Bihar) körzeti felügyeletét

látta el, 1993 év végi nyugdíjba vonulásáig.

Közben 1984-ben Sopronban az Erdészeti és Faipari Egyetemen fatermesztési szakmérnöki oklevelet, 1987-ben pedig doktori címet szerzett. Doktori disszertációja a Tisza és Maros hullámterének optimális erdőgazdálkodási lehetőségeit taglalta.

1994-ben kérésére bejegyeztet erdészeti és faipari igazságügyi szakértő lett.

Nyugdíjasként alapította az erdészeti SILHOPLAN Bt-t, mely erdőtelepítési terveket, pályázatokat készít, valamint szakmai irányítást nyújt magánerdők számára.

2002-ben ingatlanközvetítői, értékbecslői vizsgát tett az akkreditált FÜTI Omega Intézetnél. Ezután részt vett a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet (Jász-Nagykun-Szolnok megye) életjáradéki ingatlanbecslési tevékenységében.

Az Erdő, majd Erdészeti Lapok című szaklapban több cikke jelent meg és több szakkönyv, kiadvány társszerzője. Az OEE 1972-es erdőtörténeti pályázatán 2. díjat, ugyanakkor a Természetvédelmi Hivatal pályázatán 1. díjat nyert.

Munkásságát Miniszteri Kiváló Dolgozó, és Életfa Emlékplakett ezüst fokozata kitüntetéssel ismerték el. A Szegedi Igazságügyi Kamara pedig 2015. április 24-én Díszoklevelet adományozott magas színvonalú igazságügyi szakértői tevékenysége elismerésére.

VARGA BÉLA vasokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 47-1955/56., kelte: 1955. december 6.

1957-ben a Bükk-hegység egy erdészeténél kezdte tevékenységét, mint erdőművelési előadó. 1960-tól több mint egy emberöltőn át gondozta a Mátra erdeit az Állami Erdőgazdaság erdőművelési-, majd termelési osztály-vezetőjeként.

Az 1970-es átszervezés kapcsán munkája kiterjedt a Bükk-hegység nyugati felére is.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdőművelési Szakosztályának több cikluson keresztül volt vezetője, majd alelnöke.

Angol nyelvtudása révén Európa csaknem minden országában és a tengeren túl is volt számos szakmai rendezvény mindmáig aktív résztvevője/szereplője.

Vendégtanárként, meghívott előadóként számos előadást tartott rendszeresen a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen, illetve alkalomszerűen Sopronban is az Erdőmérnöki Karon. A Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karának címzetes egyetemi docense.

Kezdetől fogva elnökségi tagja az 1989-ben Ljubljanában megalapított és ma már 26 európai országban tevékenykedő Pro Silva Európának, a természetes folyamatokra alapozott erdőgazdálkodást folytató európai erdészek szövetségének.

1990 és 2002 között a Parlament szakértőjeként érdemi befolyást gyakorolt az erdő- és a vadgazdálkodást, valamint a természetvédelmet érintő jogszabályok, törvények előkészítőire, alkotóira és a jogkövetésre.

1999-ben megszervezte ennek magyarországi nemzeti szervezetét, a Pro Silva Hungaria közhasznú társadalmi szervezetet, amelyben több cikluson át elnökként, majd örökös tiszteletbeli elnökként tevékenykedik.

2004: A Magyar Nemzeti Erdőrezervátum Bizottság (a Földművelési Minisztérium szakmai tanácsadó testülete) tagja.

2010: Az Országos Erdő Tanács (a Kormány szakmai tanácsadó testülete) tagja.

Jelentősebb kitüntetései: Bedő Albert Díj (1985); Erdészeti Tudományos Intézet Emlékérme (1987); Ember az Erdőért Emlékérem (1994); Pro Silva Hungariae Díj (1997); Miniszteri Elismerő Oklevél (2000); Pro Natura Emlékplakett (2001); A Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje (2007); Pro Silva Europe Díj (2009); Életfa Emlékplakett (2012)

Vasoklevélben részesülő gyémántdiplomás erdőmérnökök, akik az Erdőmérnöki Főiskolán illetve külföldi felsőoktatási intézményekben végeztek 1960-ban

GYÖNGYÖSI SÁNDOR

Oklevél kelte: 1960. május 20., kiállította: The University of British Columbia Faculty of Forestry Soproni Divízió

Végzés után a Rayonier Canada LTD nagy, magán fakitermelő és fafeldolgozó vállalatához került, ahol már az egyetemi évei alatt nyaranta dolgozott. 1960-1963 között, mint segédmérnök, majd 1963-1966 között főmérnöki beosztásban különböző Vancouver szigeti fakitermelő üzemekben. Ebben az időben út-, hídtervezés, hídépítés, vágásterületek tervezését végezte. 1966-ba Vancouverbe helyezték, ahol a vállalat sok kis üzemének tervezése volt a feladata. 1967-ben újra Vancouver szigetre került, ahol két nagy kitermelő üzem mérnöki feladata hárult rá. 1970-ben véglegesen a vancouveri főirodába helyezték mint speciális projektmérnök. Ebben a beosztásban mindenféle mérnöki és tervezési munkákat végzett. 1982-ben a vállalat új tulajdonba került és többekkel együtt elvesztette állását. 1982-1984 között egy magán irodát vezetett Forestactics néven.

1985-ben elvégezett az egyetemen egy ingatlankezelő/közvetítő tanfolyamot.

DR. JACSMAN JÁNOS

Oklevél kelte: 1961. október 31., kiállította: Eidgenössische Technische Hochschule

1955 szeptembere és 1956 novembere között diák az Erdőmérnöki Főiskolán. 1957 áprilisától 1959 júliusáig hallgató az Eidgenössische Technische Hochschule (ETH) Erdészkarán (Abteilung Forstwirtschaft), Zürichben. 1959 augusztusától 1960 szeptemberéig gyakornok Thurgau és Freiburg kantonokban. 1960 októberétől 1961 októberéig újra hallgató az ETH erdészkarán, ahol 1961-ben diplomát szerzett. 1961 novemberétől 1962 szeptemberéig Forstadjunkt (erdésztisztsegéd) helyettesítő Thurgau kantonban. 1962 szeptemberétől 1964 áprilisáig Landschaftsplaner (tájrendező) a Zürcher Oberland Régióban. 1964 májusától 1966 áprilisáig tanársegéd az ETH Társadalomföldrajz Tanszékén. 1966 májusától 1998 áprilisáig tájtervező kutatómérnök az Institut für Orts-, Regional- und Landes-

planung der ETH-n, (Helység-, Régió- és Országtervező Intézet) először csoportvezető, majd részlegvezető. 1971 novemberében az ETH műszaki tudományok doktora. 1972-1998 között Lehrbeauftragter (megbízott előadó) a Területtervezők diploma utáni kiképzésén (Nachdiplomstudium für Raumplanung), tájtervezés szakterületre. 1989 szeptemberében habilitál, az ETH egyetemi magatanára volt. 1989-1998 között a Venia legendi birtokosaként előad az ETH Erdészkarán is Az erdő- és tájhasználat területtervezési szempontjai témáról. 1998 májusában nyugdíjba vonult.

Publikáció tevékenységét három tankönyv, egy egyetemi jegyzet, négy önálló értekezés, hét társértekezés, tíz szakvélemény és több mint húsz szakcikk jegyzi. Az Erdészeti Közlemények LXXI. 1956-2006 kiadványban Sopron 1956 – Zürich 2006 – Beszámoló az Erdőmérnöki Főiskola Svájcba került hallgatóiról című írása olvasható.

Tagja volt több svájci szervezetnek, köztük a Schweizer Forstverein, Schweizerische Vereinigung für Landschaftsplanung, Arbeitsgemeinschaft für Rechtsgrundlagen für Wanderwege, Begleitende Arbeitsgruppe beim Schweizerischen Inventar der historischen Verkehrswege

JÓZSA JÓZSEF gyémántokleveles erdőmérnök

Oklevél kelte: 1960. május 20., kiállította: The University of British Columbia Faculty of Forestry Soproni Divízi

Egyéb diplomái: master of Science (outdoor recreation park management): 1968 május (kiállította: Faculty of Forestry, Department of Recreation and Watershed Resources, Colorado State University, Fort Collins, Colorado (USA)); Professional Community Planner (város- és parktervezés), 1981 (kiállította: Association of Professional Community Planners of Saskatchewan), Business Administration Certificate, 1986 (kiállította: University of Saskatchewan, Saskatoon, Saskatchewan, Canada)

1960-1963: Department of Natural Resources (DNR), Saskatchewan

(Sk) tartománynál erdőbecslés terepmunkában és erdőtüz védelemben dolgozott.

1963-1973: DNR, Sk. tartománynak dolgozott mint erdész és fő-parktervező.

1973-1974: Kanadai Nemzeti Parkoknál dolgozott mint fő-parktervező (chief of park master planning) Yukonban, North West Territoriában, Saskatchewanban, és Manitobában.

1974-1981: Saskatchewan tartományi parkok tervező Igazgatója volt.

1981-1983: Területi erdész Saskatchewan tartományban.

1983-1997: Department of Indian and Northern Affairs, Government of Canada, Saskatchewanban mint felügyelő.

1997-óta földhasználat tervezéssel és üdülőfalvak tervezésével foglalkozott a saját vállalatán belül mint tanácsadó és tervező (CanQuest Consulting Ltd.).

DR. KOMLÓSSY JÓZSEF

Oklevél kelte: 1960. május 20., kiállította: The University of British Columbia Faculty of Forestry Soproni Divízió

Végzés után segédmérnöként helyezkedett el az egyik legjelentősebb faipari cégnél, a McMillen, Blodel and Powell Rivernél, ahol 1962 nyaráig dolgozott. Európai körútját követően Svájcban telepedett le, Zürichbe beiratkozott az Eidgenössische Technische Hochschule-ba, kulturmérnöki szakára. 1998-ig magánmérnöként dolgozott tervező irodájában, tagosítási és birtokrendezési munkákkal foglalkozott. Úttervezési és földmérési munkák tartoztak a feladatköréhez.

1980-as évektől részt vett az Európatanácsban, az EBESZ-ben, valamint az ENSZ plenáris ülésein vett részt. Szakértőként és tanácsadóként tevékenykedett a Magyar Parlament Európatanács küldöttsége mellett. Az Európai Unióban mérnöki gyakorlatából a birtokrendezés és tagosítás fontos témája maradt. Az EU keretein belül úgynevezett nem kormányzati

NGO szervezetek alelnökeként tevékenykedett.

1996-ban elnyerte a Kisebbségekért Díjat és Gyergyóditró díszpolgárának választotta. 1997-ben az Alma Mater Pro Universitate Soproniensi oklevelet adományozott neki. A komáromi Selyei Főiskolán 2002-ben megkapta a Comaromiensis Érmét. Bocskai és Gábor Áron díj birtokosa. 2004-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével tüntették ki.

NÉMETH JÓZSEF

Oklevél kelte: 1960. május 20., kiállította: The University of British Columbia Faculty of Forestry Soproni Divízió
1960-1962 között több magán erdészeti vállalatnál, mint erdőbecslő és feltáró szállító utak tervezője dolgozott. 1962-1964 között erdőbecslőként és térképezőként tevékenykedett a B.C. (British Columbia) Tartományi Minisztérium Vancouveri District központjában. 1964-1970 között erdőbecslő volt a B.C. Ministry of Forests, Inventory Division-nál. 1970-1973 között a magánerdők ellenőrzésével és adóztatásával foglalkozott a B.C. Ministry of Finance-nél. 1973-1995 között csoportvezető volt a B.C. Ministry of Forests, Inventory Division-nál, ahol erdőbecsléssel foglalkozott légifelvételek alapján. 1992-1995 között aktív tagja volt egy új Tartományi Vegetation Inventory-nek, ahol tervezési és kivitelezési munkákat végzett. 1992-2008 között szakmai vezető előadója volt a Photo Interpretation for the Vegetation Inventory Certification Programnak.

PORPÁCZY LEHEL

Oklevél kelte: 1960. május 20., kiállította: The University of British Columbia Faculty of Forestry Soproni Divízió

1960-1974 között a British Columbia Erdészeti Minisztérium mérnöki osztályán dolgozott, mérnöksegítőként, mert a British Columbia Mérnöki Kamara nem fogadta el gyakorló mérnök tagnak. A szükséges vizsgákat eredményesen letette 1964-ben, ami után már kezdő mérnöként dolgozhatott. 1966-ban elfogadott tagja lett a mérnöki és erdészeti kamarának és abban a kapacitásban dolgozott erdőfeltárási tanulmányokon. Egy évet töltött hidak tervezésével Victoriában. 1972-ben megkapta a speciális problémák mérnöke pozíciót és szerzett egy diplomát adminisztrációból a victorai egyetemen. 1974-ben áthelyezték az Erdészeti Minisztérium fa ár meghatározó osztályához, ahol a fa ár meghatározás elméletének gyakorlati alkalmazásával foglalkozott, mint speciális problémák mérnöke.

1981-ben vezetője lett a Minisztérium erdő és legelő állomány öt éves terveknek. 1982. március 31-én súlyos baleset érte, 1997. március 1-ig betegállományban volt. Ekkor vonult nyugdíjba.

DR. PROSZT SÁRA – DR. GYARMATI BÉLÁNÉ

Oklevél száma: 22-1960., kelte: 1960. december 16., kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1949 óta az Erdészeti Tudományos Intézet dolgozója volt, 1952 óta, mint tudományos munkaező. 1955-től a Talajlaboratórium vezetője lett. 1960-ban kapott erdőmérnöki diplomát.

1963-tól tudományos munkatárssá nevezik ki. 1969-1971 között az ERTI Budakeszi Kirendeltség vezetője volt. 1975-től az ERTI Lombfatermesztési (1982-től Ökológiai és Erdősítési) Főosztály vezető helyettese. Feladata volt a csemetekertek talajigényének – különös tekintettel a tápanyag ellátottságára - a faállományok tápanyag körforgalmának vizsgálata, gyorsan növő fafajok műtrágyázás útján való növedékfokozásának lehetősége. Továbbiakban elsősorban a nemes nyár ültetvények vizsgálata, amelyek nem kielégítő tápanyag ellátottságú területre kerültek. A beavatkozásnak a faanyag minőségére való hatásának vizsgálatával is foglalkozott. A faanyagállományok műtrágyázásának vizsgálata nemzetközi (KGST) kapcsolat keretében folyt.

Vizsgálati eredményeit kutatási összefoglaló jelentések, az Erdészeti Kutatások című szaklapban megjelent dolgozatok, könyvrészletek, kisebb kiadványok tartalmazzák.

ERTI Emlékérem és Vadas Jenő Emlékérem birtokosa.

SOLYMOSSI JÓZSEF

Oklevél száma: 18-1960., kelte: 1960. június 17., kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelének megszerzését követően, 1960-1962 között a Budapesti Állami Erdőgazdaságnál erdészeti műszaki vezetőként, majd erdőgazdasági szakelőadóként (erdőművelés, erdőnevelés, zöldövezeti fásítás) dolgozott. 1962-1967 között főelőadó az Országos Erdészeti Főigazgatóságon (OEF), majd a főigazgatóság vezetőjének szakmai titkára volt. 1967-1991 között a Honvédelmi Minisztériumnál dolgozott, 1973-ig csoportvezetőként a katonai erdőgazdálkodásnak az erdészeti ágazati követelményekhez való igazításának szabályozásában. Időközben (1980) a Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közügazdász diplomát szerzett. Az 1973-1991 közötti években már minisztériumi osztályvezetőként legfontosabb feladata a katonai követelmények elsődlegessége mellett az erdészeti ágazati érdekek és értékek lehetőség szerinti érvényesülését,

fejlesztését a felügyelet és az irányítás során biztosítani. 1989-1991 között az akkori HM Veszprémi Erdőgazdaság felügyelő bizottságának elnöke volt, 1991-ben nyugdíjba vonult

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1957 óta tagja, ahol megalakulása óta az Erdők a Közjóért Szakosztályon tevékenyen dolgozott. Szerkesztője volt Az erdők közhasznú szolgáltatásai, az erdei közjóléti létesítményeinek helyzete, fejlesztésük és fenntartásuk feladatai címmel, kéziratként megjelent átfogó tanulmánynak. Az Erdő című folyóirat szerkesztő bizottságának sok éven tagja volt. Közreműködője volt az 1965-ben kiadott A szerkezeti anyagként felhasználásra kerülő fa helyettesítése című OMFB tanulmánynak, valamint 1966-ban, az OEF kiadásában megjelent Faellátásunk helyzete és fejlődése című könyv megírásában és összeállításában. Tevékeny munkásságát különböző kitüntetésekkel ismerték el: Erdészet Kiváló Dolgozója, a Haza Szolgálatáért Érdemérem Arany Fokozata, a Honvédelmi Érdemérem különböző fokozatai, a Környezet Védelemért és Fejlesztésért Arany Fokozata, Eredményes Fásításért Emlékplakett, OEE Elismerő Oklevél, OEE Elnökének Emléklapja.

SPANDLI IMRE

Oklevél kelte: 1960. május 20., kiállította: The University of British Columbia Faculty of Forestry Soproni Divízió Tanulmányainak első két évét a miskolci Bányamérnöki Karon végezte el. Majd a kar Sopronba való áthelyezése után ott folytatta tanulmányait. 1956 decemberében Ausztriában a soproni erdőmérnöki csoporthoz csatlakozott, ahol másodévre felvételt nyert. Utána Kanadába került, ahol 1960-ban diplomát szerzett. 1960-1964 között a British Columbia Tartomány Erdőrendezési Osztályán a fatömeg meghatározásához próbaterületek mérése, valamint légi felvételeken az állományelhatárolása, azok leírása (földön és helikopterről végzett becslések alapján) volt a feladata. 1965-1968 között az Erdőbecslési Osztályon helyettes munkacsoport vezető. 1969-1978 között, mint csoportvezető a fafajok összetételének térképezését és a próbaterületek gyűjtését vezette. 1979-

1986 között az erdőterület és fatömeg adatainak számítógépes feldolgozásában dolgozott és a statisztikai adatok kiadásáért volt felelős. Munkaköréhez hozzátartozott az adatok számítógépes alkalmazása a folyamatos erdőbecslési rendszer kivetítésére. 1987-1995 között az Erdészeti Minisztérium Erdőrendezési Osztályán, mint az erdőterület és becslés részlegének vezetője, a fatömeg adatgyűjtéséért, adatfeldolgozásáért és kiadásáért volt felelős. 1995 nyarán 35 év szolgálat után vonult nyugaldíjba.

SZILÁGYI TIBOR LÁSZLÓ

Oklevél kelte: 1961. május 3., kiállította: Eidgenössische Technische Hochschule

1961-től önálló tervező mérnökként dolgozott. Rövidesen a Svájci Mérnökök Egyesületének (SIA), később pedig a Svájci Földmérők Egyesületének tagja lett, ahol szakmai véleményezésre kérték fel. Erdészeti Kulturtechnikai Tervező Irodát hozott létre. Főleg erdőrendezéssel, szűrőpróba erdőleltározással, erdőtagosítással és erdőfeltárással, vadpatak szabályozással, lavinavédelmi építmények tervezésével és kivitelezésével foglalkozott. Irodája a Svájci Államvasutak (SBB) megbízásából harminchat éven át szaktanácsadója volt, több különleges terv előkészítője és kivitelezője. Az irodája a 60-70-es években – Svájcban állami és megyei felügyelet alatt – egyedülállónak számított, mint magánvállalat.

SZOMMER JÓZSEF

Oklevél száma: 19-1960., kelte: 1960. június 17., kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

A diploma megszerzése után 1960-ban a Budapesti Erdőrendezőségen üzemtervezéssel foglalkozott. 1961-1997 között a Pilisi Erdőgazdaságnál, majd később Parkerdőnél dolgozott erdőművelési szakelőadóként. Később erdészetvezetőként, szakfelügyelőként, illetve erdőművelési ágazatvezetőként foglalkoztatták.

TÓTH GÉZA GUSZTÁV

Oklevél kelte: 1960. május 20., kiállította: The University of British Columbia Faculty of Forestry Soproni Divízió

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után 1960-tól 1995-ig a British Columbiai Erdő Szerv alkalmazottja és tagja erdőmérnöki és erdőtishti beosztásban a tartomány különböző központi irodáiban.

1960–1966 között erdőbecslő, erdőosztályozó és térképező majd állomány növedék tanulmányozó az Erdőrendezőség Minisztériumi Osztályán a tartomány különböző erdőrendezőségi régióiban.

1967–1970: Területvezető és felügyelő öt erdészeti felett a Kamloops-i Erdőigazgatóság központjában.

1970–1973: a Prince Ruperti Erdőigazgatóság központjában előadója az erdőterveket vizsgáló és jóváhagyó, majd az erdőértékelési csoportjainak.

1973–1995: között újra a Kamloops-i Erdőigazgatóság központjában dolgozik a következő beosztásokban:

- 1973–1974: erdőfelügyelője a hosszúlejárátú bérelt koronai és magán gazdálkodó erdőknek,
- 1974–1976: osztályvezetője az erdőhasználati osztály és adminisztrációs csoportnak,
- 1977–1995: osztályvezető tanácsos és főfelügyelője az erdőhasználati értékek, bevételek, ellenőrző és végrehajtó osztálynak.
- 1987-ben ideiglenes osztályvezetője az erdőkísérlet és kutatási osztálynak rendes beosztása mellett.

1995 májusában, 35 éves szolgálat után nyugalomba vonul a British Columbiai Erdő Szervtől. Munkásságáért a British Columbia Tartományi Kormány Miniszterelnöke dicséretre méltó díszoklevéllel ismerte el szolgálatát.

1996–2002: magánvállalkozó erdőtanácsos. 1996–1999 között felülvizsgálja átszervezésre az erdőhasználati és értékelési rendeleteket és azok gyakorlati alkalmazását a Yukon Territórium Erdő Szervnek.

1996–2002 rendes tagja a British Columbia Tartomány Erdőbíróság Vizsgáló Bizottságnak.

1964-ben sikeresen leteszi a kötelező állam vizsgát és attól kezdve rendes tagja a British Columbia Erdőmérnöki Kamarának mint hivatásos erdőmérnök, és 2001-től annak örökös tagja.
1973-ban diplomát szerez Közigazgatási szakon.
A szakmai munkássága alatt sokszor volt tagja vagy vezetője technikai tanulmányi csoportoknak tartományi vonalon úgy az Erdő Szervnek mint az Erdőmérnöki Kamarának..

Gyémántoklevélben részesülő aranyokleveles erdőmérnökök, akik az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán végeztek 1965-ben

DR. BERDÁR BÉLA

Oklevél száma: 7/1965., kelte: 1965. december 21.

Kitüntetéses erdőmérnöki oklevelét 1965-ben szerezte meg. 1965-1969 között az OEF Budapesti Erdőrendezésén és az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodáján dolgozott erdőtervezőként ill. légifénykép értelmezőként.

1969-1979 között főelőadó a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Vadászati és Vadgazdálkodási Főosztályán.

1979-1980 között a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatalában a termelésfejlesztési osztály vezetője, 1980-1983 között az Igazgatási Főosztály vezetője.

1983-1992 között a Pilisi Parkerdőgazdaság főigazgatója.

1995-1998 majd 2002-2009. között a Nagyikunsi Erdészeti és Faipari Rt. (Szolnok) igazgatóságának elnöke.

1997-ben doktori címet szerzett. Tudományos munkásságát 1 önálló könyv, 4 könyvrészlet, 3 egyetemi jegyzet, 58 publikált cikk és 18 tanulmány jelzi.

1980-1991 között képviselte Magyarországot a FAO Erdészeti Bizottságában és az Európai Erdészeti Bizottságban. 1995-2001 között az Európai Erdészeti Bizottság elnöke.

1993-2008 között a belga Bernheim Comofi ingatlanfejlesztő cégcsoport magyarországi vállalkozásait vezette, mint a Bernheim Comofi Ingatlanfejlesztő és Befektető Kft. és a Szépvölgyi Business Park Kft. ügyvezető igazgatója.

2006-tól a The Royal Institution of Chartered Surveyors tiszteletbeli tagja (Képesített Ingatlanértékelők Királyi Intézete, London).

1998-tól meghívott előadóként ingatlanszakmai ismereteket oktatta Nyugat-Magyarországi Egyetem Geoinformatikai Főiskolai Karán ahol 2004-ben címzetes főiskolai tanár címet kapott.

CSANÁDY LÁSZLÓ

Oklevél száma: 2/1965., kelte: 1965. június 21.

1965-1968 között a Tolna Megyei Állami Erdőgazdaság Pári Erdészeténél dolgozott fahasználati műszaki vezetőként.

1968-1971 között a KPM Közúti Igazgatóság BAZ megyei Miskolci Központjában dolgozott forgalomtechnikai és útépités-előkészítői munkakörben.

1971-1981 között a Miskolci I. ker. Tanács műszaki osztályán volt előadó mélyépítési (részben magasépítési) munkakörben. Munkája nagy részét az út és parképítések engedélyezése tette ki.

A Tanácsszervezet átalakulását követően munkáját 1981-1991 között az egyesített műszaki osztályon végezte főelőadóként.

1991-ben megalakult a Miskolci önkormányzatnál a Befektetési és Vagyongazdálkodási Osztály és munkáját a megalakulás óta ott folytatta – először főtanácsosként, majd vezető-szakfőtanácsosként – egészen 2002-ben bekövetkezett nyugdíjba vonulásáig.

Munkája elismeréseként 1994-ben a Vízügy Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta az 1994-es Sajó-árvízi védekezési munkájáért.

DR. DOBROSZLÁV LAJOS

Oklevél száma: 8/1965., kelte: 1965. június 21.

1965-1977 között a Vértesi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál műszaki vezető, központi fahasználati előadó, műszaki fejlesztési előadó, erdészetvezető beosztásban dolgozott.

1977-1991 között az Országos Vetőmag és Szaporító anyag Felügyelő-ségnél (később Mezőgazdasági Minősítő Intézetnél) 5 megye erdészeti és díszfaiskolai felügyelője, majd főosztályvezető helyettes.

Közben: 1984-ben fatermesztési szakmérnöki oklevelet, 1984-ben műszaki doktor oklevelet szerzett.

1991-1992-ben a Budapesti Erdőfelügyelőség tatabányai osztályvezetője.

1992-2001 között a Vértesi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság vezérigazgatója.

EXNER BÉLA

Oklevél száma: 11/1965., kelte: 1965. június 21.

1959-1960: Sárvári Állami Erdőgazdaságnál erdőápoló.

1960-1965: az Erdészeti és Faipari Egyetem hallgatója.

1965-1967: a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál műszaki vezető.

1967-1971: a Kisbalatoni és Közép-zalai Vízitársulat önálló tervezője.

1971-1972: a Vindornyamenti Tsz. építésvezetője. Közben a Budapesti Műszaki Egyetemen tanul, és 1972-ben vízépítési műtárgyépítő szakmérnöki diplomát szerez.

1972-1983: a Keszthelyi Járási Hivatal műszaki osztályvezetője.

1983-1986: Algériában mezőgazdasági szakértő.

1986-1989: a Vindornyamenti Tsz Erdészeti ágazatvezetője.

1989-től erdő- és építőmérnöki vállalkozása van.

2001-től nyugdíjas.

Mind eközben több vizsgaköteles tanfolyamon képezi magát, valamint angol és francia nyelvtanfolyamot végez.

1972-től építési tervező és igazságügyi műszaki szakértő.

GYÜRKY JÁNOS

Oklevél száma: 12/1965., kelte: 1965. június 21.

1965. augusztus 1-jén állt munkába a Cserháti Állami Erdőgazdaságnál Balassagyarmaton, és innen ment nyugdíjba 2002. március 22-én. Kezdetben erdőrendező gyakornok volt. 1966-67-ben szakirányítási műszaki vezető a volt a Litkei Erdészethnél. Majd 1967-68-ban fahasználati, közelítési, fogatgazdasági előadó a központban. 1968-1972 között termőhely-feltárási, majd 1972-1980-ig csemetetermelési előadó.

Közben 1976 februárjában erdészeti növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

1980-1989 között az erdőművelési osztály vezetője volt, majd 1992-ig annak helyettese. 1992-1993 között erdő- és vadászattfelügyeleti osztályvezető. Utána 2 évig minőségügyi és környezetirányítási vezetőként tevékenykedett nyugdíjba vonulásáig.

1965-től az OEE, ezen belül az Erdőművelési és Erdővédelmi Szakosztály tagja. Egy ciklusban a (1998-2000) a Balassagyarmati HCS titkára.

1990-1994 között Balassagyarmat város önkormányzati képviselője, 1994-2002 között Nógrád megye Közgyűlésének tagja és bizottsági elnöke. Kezdeményezésére adományoztak Nógrád Megye Díszpolgára címet prof. dr. Gál Jánosnak, Egyetemünk hosszú időszak alatt volt rektorának.

2003-ban felsőszintű erdő- és kárérték-számítási szaktanfolyamot végzett.

HALÁSZ GÁBOR

Oklevél száma: 37/1965., kelte: 1965. június 22.

1965. szeptember 1-jén állt munkába az Országos Erdészeti Főigazgatóság (OEF) Mezőföldi Erdőgazdaságánál, de a munkát az OEF 1. sz. Erdőrendezőségénél, Budapesten vette fel.

1966. május 16-tól az OEF főigazgatója áthelyezte az az OEF 1. sz. Budapesti Erdőrendezőséghez, ahol beosztott erdőrendezőként dolgozott.

1968. január 16-tól – az erdőrendezés átszervezésével összefüggően – áthelyezték a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium (MÉM) Erdészeti Hivatal Szegedi Állami Erdőrendezőségéhez üzemtervezői munkakörbe. 1971. május 1-jétől megbízást kapott az Erdőrendezési Kirendeltség vezető-helyettesi feladatok ellátására. 1975. május 1-jétől a megalakított Termőhelyfeltárási Csoport vezetője.

1979. április 1-jével az erdőrendezés újabb átszervezése során, a megalakult MÉM Erdőrendezési Szolgálat (ERSZ) Szegedi Üzemtervezési Irodájánál üzemtervező csoportvezetői megbízást kapott, és el kellett látnia a termőhelyfeltárási feladatokat is. 1979. december 1-jével kinevezték az ERSZ Szegedi Üzemtervezési Iroda irodavezető-helyettesévé és egyben megbízták az irodavezetői teendők ellátásával, majd 1980. július 1-jével kinevezték irodavezetőnek. 1982. március 15-i hatállyal az ERSZ főigazgatója áthelyezi az ERSZ Központ Üzemtervezési Osztályára főmunkatársként, majd 1982. május 15-től kinevezi az osztály vezetőjének. 1986. augusztus 5-ével kinevezik az ERSZ műszaki igazgatójának.

1989. november 1-jei hatállyal – pályázat útján – kinevezik az ERSZ főigazgatójának. 1997. január 1-jével, az erdőrendezést ismét átszervezték, e naptól – szintén pályázat útján – az Állami Erdészeti Szolgálat főigazgatója.

1999. február 17-től ÁESZ főosztályvezető helyettes, oktatási és kutatás-fejlesztési tanácsadó.

2002. szeptember 15. Áthelyezéssel a Nemzeti Földalapkezelő Szervezethez kerül elnökhelyettesnek.

2005. október 1-jétől nyugdíjas.

1965-től tagja az OEE- nek, 1985-2010-ig az Erdőrendezési Szakosztály vezetője; 2010-2014. között Szeniorok Tanácsa titkára, 2014-től elnöke. Az OEE-ben jelentősebb feladatai: két alkalommal az Országos Választási Bizottság elnöke, a Díj Bizottság tagja.

Közben 1979-ben tájrendező és környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerez.

1993-tól a Nagykunsági Erdészeti és Faipari Rt. Felügyelő Bizottság tagja, 1998-2010-ig elnöke. Szakmai tevékenységének elismeréseként – más kitüntetések mellett – megkapta a Kaán Károly Emlékérmét; a Pro Silva Hungariae Díjat; a Pro Silvicultura, Natura et Venatoria Kari Dísztör és Oklevelet; az Életfa Emlékérem Bronz Fokozatát.

HÁMOSI GÁBOR

Oklevél száma: 24/1965., kelte: 1965. június 22.

1965-1966 között az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaság Zalaegerszeg szállítási előadójaként tevékenykedett.

1966-1967 között a Zalai Erdőrendezőségénél Zalaegerszegen erdőtervező mérnökként tevékenykedett.

1967-1975 között a Zala megyei Tervező Vállalat Zalaegerszegi irodájának tervezőmérnöke volt.

1975-1991 között a Győriterv Soproni Tervező Irodájának tervezőmérnöke, vezető tervezőjeként munkálkodott.

1991-1996 között ÖKOPARTNER Mérnöki Iroda tervezője volt Sopronban.

1996-2015 között az ÖKOPARTNER-Sopron Mérnöki Iroda Bt. (Sopron) ügyvezető tervezőjeként tevékenykedik.

Zalában a főútfejlesztéstől a lakóterületi fejlesztésen keresztül a Zalakarosi termálfürdő fejlesztéséig igen sok minden, Sopronban az Ibolya úti, az Arany János utcai és a Jereván lakópark tervezési munkáiban egyaránt részt vett. Sopronban és környékén kerékpárutak sokasága viseli keze nyomát Ágfalvától Fertődig. Közlekedési létesítmények (Frankenburg úti aluljáró, Füredi sétány stb.) egyházi

létesítmények (Szt. Imre templom, „Szürkék” Táncsics utcai temploma stb.) vízrendezési tervek (Rák patak), környezetrendezési tervek (Hegykő Fő tér, Várhely Kelta Emlékpark, stb.) fűződnek nevéhez.

A Magyar Mérnöki Kamara alapító tagja (1999); a Közlekedéstudományi Egyesület tagja; a Castanea Környezetvédelmi Egyesület megalapítója és első elnöke (1992-2009); a Soproni Városszépítő Egyesület tagja; a Magyar Hidrológiai Társulat tagja (1996-tól).

Tevékenységét a Páneurópai Piknik '89 Alapítvány Civitas Fidelissima Díjával, 2009-ben a Castanea Környezetvédelmi Egyesület Sopronért Emlékérem kitüntetésekkel ismerték el.

HUIBER JÁNOS ÁRPÁD

Oklevél száma: 34/1965., kelte: 1965. június 22.

1965-1966. június 30-ig a Balatonfelvidéki Állami Erdőgazdaságnál (Veszprém) beosztott erdőmérnökként erdőrendezői munkát végzett.

1966. július 1-jétől 1972. július 31-ig a Bakonyánai, majd a Dudari Erdészethnél gépesítési műszaki vezető.

1972. augusztus 1-jétől közös megegyezéssel az Ajkai Erdészethnél gépesítési és szállítási, 1975-től fahasználati műszaki vezető. 1966-tól a Kab-hegyi Erdészet erdőgazdája. 1976-tól erdészethet vezető helyettes.

Legnagyobb elismerésnek azt tartja, hogy 2002-től 2004-ig (nyugdíjazásáig) a Veszprémi Erdőgazdaság a Hubertus Erdészeti Erdei Iskola beindításával és vezetésével bízta meg.

1966-tól az Országos Erdészeti Egyesület tagja és 2001-től az Erdei Iskola Szakosztály tagja is.

Kitüntetései: kétszer Kiváló Dolgozó, Kiváló Munkáért (1986), VERGA Rend Arany Fokozat (1999).

Kiss Károly

Oklevél száma: 32/1965., kelte: 1965. június 22.

1965. augusztus 1-jén került a Mecseki Állami Erdőgazdaság ösztöndíjasaként a Sasréti Erdészethez, mint gyakornok. Majd 1966. február 1-jén áthelyezték műszaki vezetői munkakörbe. 1966-68-ig magasépítési előadói feladatokat látott el.

1968. június 16-tól a Pécsváradi Erdészet szállítási és gépesítési műszaki vezetője, ahol 1970. január 1-jétől erdészethet vezetői feladatok ellátásával bízták meg, 1975. március 1-ig.

Ezután a Szegedi Állami Erdőfelügyelőség Kecskeméti Erdőfelügyelőség alkalmazásában állt 1975. október 31-ig.

1975. november 1-jétől újra a Mecseki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság dolgozója lett, mint a Hetvehelyi Erdészet vezetője 1978-ig, majd 1990-ig, mint főmérnök dolgozott.

Ebben az időszakban fokozódik az ágazat nagyüzemi csemetetermelése, fakitermelése, új, nagyteljesítményű eszközök, gépek kerülnek az erdőgazdaságokhoz: vonszoló traktorok, forwarderek, Mobark, KSK, hidraulikus daruk, Timberjack Tip eszközök. Ezek szervizének és javítási technológiájának elsajátítása, fejlesztése és országos hálózatának kiépítése a főmérnöki feladatkörhöz tartozott. Ide tartozott továbbá az az akkori időszak új fafeldolgozó üzemének építése és korszerűsítése (Szigetvári Bútorgyár, Vajslói és Hetevényi Fűrészüzem).

1990. január 1-1996-ig vezérigazgató helyettesi feladata volt, majd 1998. augusztus 18-ig, nyugdíjazásáig vállalkozási igazgatóként tevékenykedett.

Munkássága alatt négyszer volt miniszteri és kiváló dolgozói kitüntetése. Ausztriában, illetve NSZK-ban rendszeresen részt vett az ágazattal kapcsolatos tanulmányúton, valamint továbbképzéseken.

OEE tag 1964 óta, rendezvényeire rendszeresen járt.

Nyugdíjasként, a volt hidraulikus munkatársaival 1988-2007 között a NEOLIT Kft-nél tevékenykedett az ágazatban és más szférában használatos szállító és rakodó egységek összeépítésével, javításával, beszerzésével és vizsgáztatásával.

KOVÁCS GÁBOR

Oklevél száma: 26/1965., kelte: 1965. június 22.

1965-ben erdőmérnöki pályáját a Nyírségi Állami Erdőgazdaságnál kezdte, a Debreceni Erdőrendezőszéknél gyakornokként. Egy éves üzemtervezői tevékenység után a Nyírbélteki majd a Nyíregyházi Erdészethnél volt műszaki vezető.

1969-től a Felső-Tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságnál különböző vízügyi szakágazati mérnöki munkakörökben dolgozott. Eközben a Budapesti Műszaki Egyetemen vízgazdálkodási szakmérnöki képezést szerzett. 1979-ben kinevezték a Nyíregyházi Szakasz-mérnökség vezetőjének.

1983-ban a Debreceni Erdőfelügyelőség Szabolcs-Szatmár megyei osztály vezetője lett. Emellett mérnöki gazdasági munkaközösséget szervezett és vezetett, számos környezet- és természetvédelmet, mezőgazdasági öntözést érintő mérnöki munkában vett részt.

1993-ban pályázat útján került a Felsőtiszai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság élére. A vállalat az ő irányításával alakult részvénytársasággá. A Nyírerdő Nyírségi Erdészeti Rt. vezérigazgatójaként vonult nyugdíjba.

Nyugdíjasként erdészeti szakértői munkát folytatott, és egy önkormányzati tulajdonú társaság felügyelőbizottságának elnöki teendőit látta el.

Számos erdősítési, fásítási közösségi munka kezdeményezője, tervezője és kivitelezője volt. A Debreceni Akadémiai Bizottság munkájában annak megalakulásától mintegy három évtizeden át vett részt. A Debreceni Egyetemen meghívott előadóként 15 éven keresztül oktatott erdészeti tárgyakat.

Publikációi jelentek meg a hazai vízügyi- és erdészeti szakajtóban, résztvevője és előadója volt több hazai és külföldi konferenciának. Az OEE Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei csoportjának titkára, majd elnöke volt. Nyolc évig képviselte a régiót az OEE Díjbizottságában.

Fontosabb kitüntetései, elismerései: Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje (2004.), címzetes egyetemi tanár (2015.), Bedő Albert Emlékérem (2012.), Alföldi Erdőkért Emlékérem (2004.), Ember az Erdőkért Emlékérem (2003.), Nyíregyházi Főiskola Bessenyei Emlékérme (1999.), ERTI Centenárium Vadas Jenő Emlékérme (1998.).

KULACSY ZOLTÁN

Oklevél száma: 117/1965., kelte: 1965. december 15.

Az egyetem elvégzése után a Magasbakonyi Állami Erdőgazdaság Erdőfelügyelőségéhez került, mint gyakor-nok. Fél év után kinevezték a Bakonybéli Erdészet fahasználati műszaki vezetőjévé, ahol 1968 októberéig teljesített szolgálatot.

Ekkor áthelyezéssel a Győri Útépítő Vállalat Soproni Főépítés-vezetőségéhez került műszaki vezetőnek, mely cégnél (illetve jogutódjainál) nyugdíjazásáig dolgozott.

1970-től a pinnyei aszfaltkeverő telep építésvezető-helyettese, 1977-től a keverőtelep és aszfaltbedolgozás építésvezetője. Aszfaltburkolat felújítási program keretén belül a 84., 85., 86. sz. főutak, valamint a csatlakozó mellékutak burkolat-megerősítési munkáit irányította. Határátkelők aszfalt burkolatainak felújítása, illetve új határátkelő építése (Fertőd-Pomogyi határátkelő).

Erdőgazdasági utak burkolat felújítása, Hidegvíz-völgy, Végfordulat, Vadkanárok, Récényi út. Új erdőgazdasági út építése: a Soproni-hegyvidéken a Récényi utat a Brennbergi úttal összekötő Panoráma út kialakítása.

Egyéb építési munkák: MOL üzemanyag töltőállomás építése (84.sz út határkilépő, illetve új kutak építése Szlovákiában,) Soproni AGIP kút építése. Soproni Erzsébet kórház felújítása során útépítési, csatornázási és kerítés-építési munkák tervezését és irányítását végezte. GYSEV kamion-parkoló kialakítását, valamint az összekötő utak építését irányította.

1997-ben vonult nyugállományba.

Nyugdíjasként egy kft-ben 2009-ig dolgozott, ahol építési munkák előkészítése, árajánlat, költségvetés, számlák készítése, munkák felügyelete volt a feladata.

MAJER ILONA

Oklevél száma: 33/1965., kelte: 1965. június 22.

1965-1968 között a Pilisi Állami Erdőgazdaság dolgozott gyakornok, tervelőadó, beruházási előadó munkakörben.

1978-ban okleveles tájrendező és környezetvédő mérnöki szakképesítést szerzett Sopronban az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

1983-ban okleveles erdészeti gazdasági szakmérnök képesítést kapott ugyancsak Sopronban.

1968-1992 között a Vértesi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgozott, mint munkaügyi előadó, tervelőadó, terv- és munkaügyi csoportvezető, közgazdasági osztályvezető, erdészeti szakfelügyelő (szakmai és közgazdasági vonalon), megbízott gazdasági igazgatóhelyettes, vezérigazgató. 1993-tól nyugdíjas.

1994-1997 között Trans-Cement és Gépipari Kft. ügyvezető igazgatója.

Többször kapott Kiváló Dolgozói kitüntetést.

Magyarország köztársasági elnöke 2024-ben az erdőgazdaság érdeinek fenntartása és gyarapítása érdekében végzett több évtizedes, kiváló munkája elismerésként a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetés adományozta.

Részt vett az OEE munkájában, (1972-1992) szakmai bizottságokban, továbbképzésekben, a MEDOSZ Erdészeti Szakosztály és a Közgazdasági Bizottság tagja (1975-1992).

MALGAY VIKTOR

Oklevél száma: 48/1965., kelte: 1965. június 23.

1965-1966: az 1. sz. Erdőrendezőségénél (Budapest) erdőrendező.

1966-1968: Szolnok megyei Állami Erdőgazdaság Kisújszállási Erdészeténél fásítási műszaki vezetőként, alföldfásítási feladatokat lát el.

1968-1970: Szolnok megyei Állami Erdőgazdaság Központjában, majd a jogutód Nagykunsági Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Központjában műszaki fejlesztési előadó-csoportvezető.

1971-1974: Nagykunsági Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Műszaki Erdészetének erdészetvezetője.

1975-2000 között az Erdészeti Szakmunkásképző Iskola (Barcs-Középrigóc) mérnök-tanáraként szakmunkás és erdész technikus tanulók generációinak képzésében vesz részt, elsősorban műszaki jellegű tárgyak tanításával. Az iskolavezetés igényei szerint vezető beosztásokat is vállal (igazgatóhelyettes, gyakorlati oktatásvezető). A tanári munka megtartása mellett 1982-1988 között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Szakoktatási Főosztály erdészeti középfokú oktatás (szakmunkás-, technikusképzés) országos hatáskörű szakfelügyelőjeként tevékenykedik.

Pedagógiai dokumentumok, mint tantervek, az erdész technikus vizsgák, tanulmányi versenyek központi írásbeli feladatainak kidolgozásában dolgozik évtizedekig.

Munkásságát több alkalommal is elismerik: Erdészet Kiváló Dolgozója, Kiváló Dolgozó, Elnöki Elismerő Oklevelek, Pedagógus Szolgálati Emlékérem.

MARSCHALL TAMÁS

Oklevél száma: 51/1965., kelte: 1965. június 23.

Munkába állásától a nyugdíjazásáig mindvégig az erdőgazdálkodás és az erdészeti szakigazgatás különböző területein dolgozott:

1965.08.01-1968.03.31.: Észak-somogyi EG erdőmérnök gyakornok, majd fásítási előadó

1968.04.01-1968.11.30.: Kaposvári Erdőrendezőség fásítási felügyelő

1968.12.01-1975.03.31.: É.S.EG majd Somogyi EFAG erdészetvezető

1975.04.01- 1979.03.31.: Szegedi Erdőrendezőség felügyelőségvezető

1979.04.01-1983.08.31.: Kecskeméti Erdőfelügyelőség igazgatóhelyettes

1983.09.01-1993.11.31.: Budapesti erdőfelügyelőség igazgatóhelyettes

1993.12.01-1997.04.30.: FM. Erdőrendezési Szolgálat főtanácsos

1997.05.01-2001.03.31.: Állami Erdészeti Szolgálat erdőfelügyeleti osztályvezető

2001.04.01-2005.04.02.: Állami Erdészeti Szolgálat erdőfelügyeleti kontrolling

A közszolgálati jogviszony megszüntetése óta – 2005. április 2. – óta nyugdíjas.

Szerencsésnek tartja, hogy olyan első munkahelyen kezdhetett, ahol a feladatok kiadása a munkafeltételek biztosításával és folyamatos – idejében történő ellenőrzéssel párosult, ahol elvárták, hogy mindezekről az „új-friss szem” oldaláról véleménye is legyen a kezdőnek. Később változatos munkahelyek – munkakörök során igyekezett a kezdő szakemberekkel való törődésre.

1980-ban vadgazdálkodási szakmérnöki oklevelet szerzett, a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen.

1993-1994-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen erdő- és kárérték számítási tanfolyamot végzett.

Munkái közül emlékezetesnek tartja a Balaton déli oldalán létesített campingek fásítási kivitelezésének irányítását (1966-1968) és az erdőgazdasági erdészeti részvénytársaságok erdővagyon értékelési munkáiban való részvételét.

Az OEE-nek 1963 óta tagja. Részt vett a Vadgazdálkodási és az Erdőrendezési Szakosztályok munkájában, 1994-től egy ciklusban ERSZ Helyi Csoport titkára.

1975-1984 között Bács-Kiskun megyei MAVOSZ IB vadászmestere.

1996-2000 között SEFAG Rt. Felügyelő Bizottság tagja, majd elnöke.

Munkásságát többek között Erdészet Kiváló Dolgozója (1978), MAVOSZ Jubileumi Aranyérem (1981) kitüntetéssel ismerték el.

MARTINI GYÖRGY

Oklevél száma: 120/1965., kelte: 1965. december 15.

1965-1968 között a Mecseki Állami Erdőgazdaság Alsókövesdi erdészet műszaki vezetőjeként dolgozott.

1968-1969 között a Dél-Dunántúli VÍZIG-en felmérő és tervezőmérnök

1969-1975 között a Dél-Dunántúli VÍZIG Mohácsi Szakmérnökség vezetője

1975-1980 között a Dél-Dunántúli VÍZIG Barcsi Szakmérnökség vezetője

1980-1985 között az Egyházaskozári Haladás MGTSz Erdészeti és Faipari ágazatvezetője

1985-2001 között az Állami Erdészeti Szolgálat Pécsi Igazgatóságán erdőtervező volt.

2001-ben nyugdíjba vonult.

NÁDOR JÓZSEF

Oklevél száma: 113/1965., kelte: 1965. december 15.

1965-1980 között a Debreceni Erdőrendezőségénél erdőtervezőként, majd csoportvezetőként dolgozott.

1980-1990 között erdészeti, természetvédelmi szakfelügyelő (az utolsó időszakban vadászati felügyelő is) a Hajdú-Bihar Megyei Mezőgazdasági Osztályon.

1990-1998 között erdőfelügyelő a Debreceni Erdőfelügyelőségen.

1998-2003 között vadászati-halászati osztályvezető a Hajdú-Bihar megyei Földművelésügyi Hivatalnál.

Közben 1977-ben környezetvédő és tájrendező szakmérnöki oklevelet szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán.

1998-ban a Debreceni Agrártudományi Egyetemen címzetes egyetemi docens lett.

Nyugdíjazása után erdőgazdálkodói és erdészeti szakértői tevékenységet folytatott.

PALATITZ FERENC

Oklevél száma: 119/1965., kelte: 1965. december 15.

Végzését követően 1965 második félévében gyakornok a Eidgenössische Technische Hochschule Erdőművelési Tanszékén Zürichben.

1966-1972 között a LIGNIMPEX Külkereskedelmi vállalatnál mérnök – üzletkötő.

1972-1977 között a Telki (Budavidéki) Állami Erdőgazdaságnál fűrészüzem vezető, főelőadó.

1977-1980 között a HM Budapesti Erdő, Vad és Mezőgazdaságánál fahasználati előadó.

1980-1996-ig a Veszprémi, majd 1996-2002 között a Budapesti Erdőfelügyelőségen (Állami Erdészeti szolgálat) erdőfelügyelő, főtanácsos a Budapesti Erdőgazdaság erdészeteinél, illetve a szakkezelésükben lévő katonai területeken.

Eközben 1992-1993-ban a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán oktató a Mezőgazdasági Tanszéken.

2002-től nyugdíjas.

Vállalati belső használatra készült, Fűrészüzemek felépítése és működése, valamint Faanyagismeret című tan-
könyvek szerzője.

A Faipari Tudományos Egyesület tagja volt 1966-1972-ig.

Az OEE tagja 1972 óta, a Budapesti Erdőgazdaság helyi csoport küldötte 1999-től.

2017-ben OEE elismerő oklevelet kapott.

2022-ben az OEE javaslatára az Életfa Emlékplakett Ezüst Fokozata kitüntetésben részesül.

PATAKY KÁROLY

Oklevél száma: 56/1965., kelte: 1965. június 23.

A Hajdúsági Állami Erdőgazdaságnál állt munkába 1965. július 12-én. Egy évi kötelező erőrendezősségi gyakorlat után a Bánki Erdészet erdőművelési műszaki vezetője lett.

Az erdőgazdaságok átszervezése után a jogutód Felső Tiszai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság (FEFAG) debreceni Parkerdészeténél az erdőművelési és közjóléti ágazat vezetője, majd 1984-től a Parkerdészet igazgatója lett. 1989-ben megválasztották a FEFAG vezérigazgatójának 1990. március 15-i hatállyal.

1994. október 15-én rokkantsági nyugdíjba vonult.

Megbízás alapján 1998-2004-ig a debreceni Panoráma Erdőbirtokosság vezetője volt.

1988-2000-ig a Hajdú-Bihar Megyei Vadászati Szövetség elnöke.

A vadgazdálkodási oktatásban és kutatásban végzett tevékenységéért a Debreceni Agrártudományi Egyetem 1992-ben címzetes egyetemi docensnek nevezte ki.

Munkásságát (főleg közjóléti tevékenységét) vállalata és Debrecen városa több kitüntetéssel és díszoklevéllel ismerték el.

RÓNAY FERENC

Oklevél száma: 118/1965., kelte: 1965. december 15.

1965. augusztus 1-jétől a Sárospataki Állami Erdőgazdaságnál volt állományban, de munkahelye az Állami Erdőrendezősség Sátoraljaújhelyi Kirendeltsége volt.

1966. május 16-tól az Erdőrendezősség állományába került. Munkája a rendezősség felügyelete alá tartozó közbirtokossági erdők üzemterveinek elkészítése volt.

1967. február 1-jével a Sátoraljaújhelyi Városi Tanács Építési és Közlekedési Osztályán csoportvezetői beosztásba került. Feladata részben építéshatósági, részben a városfejlesztési feladatainak irányítására.

1968. január 1-jétől a Tervcsoport műszaki főmérnöke majd a Terv Osztály osztályvezetője lett. A Terv Osztály feladata a város területén megvalósuló fejlesztések, beruházások tervezése, megvalósításának műszaki, gazdasági irányítása, ellenőrzése. 1974-ben beiratkozott a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karának gazdaságmérnöki szakára. Tanulmányi feladatainak eleget téve 1976-ban abszolutóriumot szerzett.

1983. május 16-tól a Sátoraljaújhelyi Művelődési Központ Igazgatójaként, feladata az intézmény rekonstrukciójának irányítása, ellenőrzése, majd a rekonstrukció befejezése után a tartalmi munka megtervezése, irányítása volt.

1992. július 1-jétől az általa létrehozott Városi Televízió igazgatói feladatait látta el nyugdíjba vonulásáig.

A közművelődés területén végzett kiemelkedő munkáját a Művelődési és Köznevelési Miniszter elsők között 1990. augusztus 20-án Bessenyei György Emlékéremmel jutalmazta.

SCHMOTZER ANDRÁS

Oklevél száma: 72/1965., kelte: 1965. június 24.

1965-1968 között Vizgazdálkodási Társulatoknál dolgozott (Pétervására, Eger, Mezőkövesd) 1968. április 16-tól a Nyugat-bükki Erdőgazdaság Arlói Erdészeténél fahasználati műszaki vezető, 1969. július 1-jétől a Műszaki Erdészet mély- és magasépítési műszaki vezetője. 1970. június 1-jétől a Szilvásvárad Erdészet erdőművelési műszaki vezetője. 1977. februártól az Erdőgazdaság csemetetermelési és növényvédelmi szakmérnöki tevékenységét végzi, melynek során megvalósul a káli csemetekert fejlesztése. 1978. augusztus 1-jétől az Erdőgazdaság Parádfürdői Erdészet vezetője 1984. március 31-ig. 1984-1988 között az Erdőgazdaság központjában főmérnökként az erdőművelési, fahasználati és fafeldolgozási ágazatokat irányítja. 1989-1990 között az Egri Erdőfelügyelőség igazgatója. 1991-1999 között a Mátra-Nyugat-bükki Erdőgazdaság, majd az átalakult Egererdő Zrt. vezérigazgatója. 1999-től 2001-ig – nyugdíjazásáig

– a Verpeléti Erdészet vezetője. 2001-2004 között a Heves Megyei Nemzeti Földalap munkatársa. 2001-2013 között a Mátrafüredi Erdészeti Szakközépiskola gyakorlatvezető tanára. 2011-től a Szilvásvárad Erdészeti Múzeum (közgyűjtemény) vezetője.

1962 óta az Országos Erdészeti Egyesület tagja, 1978-ban megalakult az Erdővédelmi Szakosztály, melynek titkára volt, majd elnöke. 1985-től az OEE elnökségi tagja, 1996-tól az egri Helyi Csoport titkára, majd elnöke. Több Vándorgyűlés szervezője: 1964, 1974, 1985 és 2003. 1990-1998 között az Országos Erdészeti Egyesület elnöke. 2018-2022 között az OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsának elnöke.

Szakmai és közösségi munkásságát Bedő Albert Emlékéremmel ismerték el 1989-ben. 2000-ben a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége METESZ Díjjal ismerte el kiemelkedő szakmai tevékenységét. 2024 márciusában a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesült. 2024 decemberében az OEE Tiszteletbeli Tagok Tanácsa Örökös Tiszteletbeli Elnöki Oklevelet adományozott részére.

DR. SPINGÁR FERENC

Oklevél száma: 75/1965., kelte: 1965. június 24.

Az Észak-Zalai Állami Erdőgazdaságnál Zalaegerszegen 1959-1960-ban állandó munkásként kezdett dolgozni. 1960-1965-ig erdőmérnök hallgató volt, 1965-ben megszerezte erdőmérnöki oklevelét, és 1966-68 között fahasználati műszaki vezetőként, később 1968-1970 között pedig szállítási előadóként dolgozott az erdőgazdaságnál.

1970-1975 között a Zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság nagykanizsai központjában fahasználati előadó, majd 1975-86 között erdészetvezető, 1986-1989 között erdészeti igazgató volt Nagykanizsán.

1989-től a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, majd a jogutód Somogyi Erdészeti és Faipari Zrt-nél, a fahasználati ágazat vezetője a Nagyatádi Erdészetnél, később 1990-1997-ig a központban osztályvezető főmérnök volt.

1998-2005 között egyéni vállalkozóként a Szőcsénypusztai Erdőgazdasági Szakmunkásképző Iskola Tanüzemének vezetője és oktatója.

1997-től vadgazdálkodási és erdészeti igazságügyi szakértőként is tevékenykedik.

Közben 1988 szeptemberében doktorált az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

A vállalati Tanács tagja volt Nagykanizsán és Kaposváron is.

Tagja, majd elnöke volt Nagykanizsán a Parkerdő Intéző Bizottságának.

1965-től az OEE tagja, két ciklusban a Kaposvári Helyi Csoport titkára volt 1997. december 6-ig, és közben a Vadgazdálkodási Szakosztály titkára is.

A Magyar Agrárkamara Halászati és Vadászati Osztályelnökség, és a Vadászati Milleneumi Vadászati Emlékbizottság tagja volt.

A Somogy megyei és az Országos Vadgazdálkodási Tanács tagja volt.

Kezdeményezője volt az Obornaki Arborétumnak.

Munkásságát (többször) Vállalat Kiváló Dolgozója, miniszteri Kiváló Munkáért, Honvédelmi Érdemérem, és Hubertus Kereszt Gyémánt Fokozata kitüntetéssel ismerték el.

STEINER JÓZSEF

Oklevél száma: 73/1965., kelte: 1965. június 24.

1965. szeptember 1-jétől a Keletbükki Állami Erdőgazdaság munkavállalójaként egy évig (az akkori előírás szerint) üzemtervezői gyakorlatot végzett, majd műszaki vezetőként dolgozott.

1968. március 1-jén kérelmére áthelyezték az akkor alapított Miskolci Állami Erdőrendezőséghez területrendezési előadónak. Nyugdíjba vonulásáig ennél az intézménynél, illetve jogutódjainál dolgozott, különböző beosztásokban. A területrendezési munkakör mellett ellátta az intézményre háruló közjóléti fejlesztési munkákat, részt vett az intézmény területére vonatkozó közjóléti tervek elkészítésében és aktív tagja volt az OEE Erdők a Közjóért Szakosztályának.

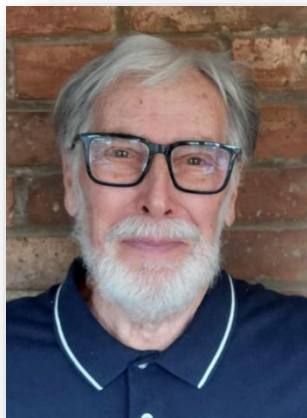
1981-től a Miskolci Erdőfelügyelőség erdőfelügyelője, 1986-1990-ig igazgatóhelyettese, 1990-től igazgatója. Közben 1984-ben fatermesztési szakmérnöki oklevelet szerzett. 1997. április 4-től 2004-ben történt visszavonulásáig az Állami Erdészeti Szolgálat Miskolci Igazgatóságának az igazgatója.

Az 1990-es években részt vett az erdészetet érintő jogszabályok korszerűsítésével összefüggő munkákban, jelentős szerepet vállalt az 1994. évi erdőbirtokossági társulati törvény, majd az 1997. évi erdőtörvény és végrehajtási rendelete előkészítésében.

1994-1997 között, mint magánerdő-gazdálkodással foglalkozó alelnök segítette az OEE jogszabály-előkészítési munkákban való közreműködését és igyekezett segíteni a magán-erdőgazdálkodás beindulását.

2004-ben történt nyugdíjba vonulását követően (rész munkaidőben) még két évig dolgozott az Állami Erdészeti Szolgálat Központjában, ahol igazgatás-korszerűsítési és belső ellenőrzési feladatokkal foglalkozott.

Munkássága elismeréseként Bedő Albert Emlékérmét, Ember az Erdőkért Emlékérmét, Pro Silva Hungariae Emlékérmét kapott.

SZABADHEGYI LAJOS

Oklevél száma: 76/1965., kelte: 1965. június 24.

1965-1967 között nyári osztrák erdőleltározásnál végzett munka után, erdőtervező az OEF 7. sz. Erdőrendezőségen, Vácon.

1967-1974 között légifénykép-értelmező az OEF 1. sz. Erdőrendezőségen, majd az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodáján.

1974-1978 között főelőadó a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Erdőrendezési majd Erdészeti és Faipari Főosztályán.

1978-1986 között az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodáján, majd a MÉM Erdőrendezési Szolgálatán főelőadó, később fejlesztő és osztályvezető helyettes. Közben nagyterületű erdőleltár készítését tervezte és végrehajtását szakmailag irányította Laoszban. A munka során kétlépcsős légifelvételes mintavételt és újszerű fatömeg számítási módszert alkalmazott. Munkahelyi szakmai lap vezetője.

1986-1990 között gazdasági szakértő a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság Mezőgazdasági Főosztályán erdészet, vadászat, környezetvédelem és vízügy területén.

1990-2013 között társas vállalkozás vezetőjeként (KERT-TREND Bt.) kertépítő, közben 1986-2000 között kereskedelmi üzletágvezető.

Francia nyelvvizsgát tett (1970), elvégezte a légifénykép-értelmezés és erdészeti fotogrammetria képzést Franciaországban (1972), és a SZÁMOK rendszerszervező képzését (1972-1974).

Szakmai tevékenységét az erdőgazdasági üzemtervek térképeinek légifelvételek alapján történő kiegészítése és a térképek fejlesztése, valamint az üzemtervek készítése, annak fejlesztése és irányítása területén fejtette ki. Részt vett a vonatkozó útmutató rendszer készítésében.

Országos vizsgálatot irányított az erdőgazdálkodás állapotáról, az ivóvíz ellátottságról, valamint a Balaton vízminőségéről. Az erdészeti vizsgálat területén újszerű, matematikailag kiértékelhető mintavételes eljárást dolgozott ki.

Végzése óta az Országos Erdészeti Egyesület tagja.

SZAUER JÓZSEF

Oklevél száma: 79/1965., kelte: 1965. június 24.

Mint az akkori Mecseki Állami Erdőgazdaság ösztöndíjasa, az erdőgazdaság Vajszlói Erdészeténél kezdett, mint gyakornok 1965. augusztus 1-én.

1965-1970-ig az erdészetnél gépészeti és szállítási vezetőként dolgozott.

1970-1975-ig ugyanott, mint erdészetvezető tevékenykedett.

1975-ben egészségügyi problémái miatt áthelyezését kérte az erdőgazdaság Pécsváradi erdészetéhez, ahol 1997-ig mint gépészeti és szállítási műszaki vezető dolgozott.

Egészsége romlása miatt kérte korengedményes nyugdíjazását. 1997. december 30-a óta nyugdíjas.

Munkája során Kiváló Dolgozó elismerést, majd többször is hűségjutalmat kapott.

Két alkalommal Sopronban és Gödöllőn erdészetvezetői továbbképzésen vett részt.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1965 óta tagja.

SZÁSZ KÁROLY

Oklevél száma: 98/1965. Kelte: 1965. június 25.

Szolgálatát mint társadalmi ösztöndíjas a Kiskunsági Állami Erdőgazdaságnál kezdte 1965. július 1-jén. 1967-ig gyakornok volt és katonai szolgálatot teljesített. 1967-73-ig a Kelebiai erdészet műszaki vezetője volt.

1973-tól a Gemenci Állami Erdőgazdaságnál kapott munkát, 1977-ig a Hajósi Erdészet vezetője, majd 1988-ig az igazgatóságon erdőművelési előadó és szakfelügyelő.

Közben 1980-ban az Erdészeti és Faipari Egyetemen erdészeti növényvédő szakmérnöki képesítést szerzett.

1988-1990-ig a Budapesti Erdőrendezőség Bajai Osztályának erdőfelügyelője, majd átszervezés folytán 10 évig a Pécsi Erdőfelügyelőség Bajai Osztályán folytatta munkáját.

2000-ben nyugdíjba ment, de 2003-ig tovább dolgozott.

DR. SZILASSY ZOLTÁN

Oklevél száma: 92/1965., kelte: 1965. június 25.

1967-1979 között a Földművelési Minisztériumban töltött gyakornoki év után az Erdőtervnél, majd nagyobb mérnöki tervezőirodákban (Mély-épterv, Általános Építettervező Vállalat) dolgozott, mint mélyépítő tervező, majd irányító tervező.

1979-2004 között az Országos Környezetvédelmi Hivatal, majd annak minisztériumi jogutódai dolgozója főelőadótól szakfőtanácsos, főosztályvezető-helyettesi beosztásban. Közlebbi szakterülete a tájvédelem, amely szakmai szempontjainak és jogszabályi feltételeinek kidolgozásában, valamint számos nagyberuházás esetében a természet- és tájvédelmi szempontok érvényesítésében tevékenykedett.

Jelentős nemzetközi tevékenysége:

1988-1990: a Természetvédelmi Világszövetség (UCN, The World Conservation Union) kelet-európai programja munkacsoportjának elnöke;

1990-2004: a Világörökség Egyezmény természetvédelmi részének ma-

gyar koordinátoraként a Világörökség Listára javasolt területek dokumentációi kidolgozásának irányítása;

1992-1996: az Európa Tanács szakértője a nemzeti parkok és védett területek szakterületén, az Európa Diplomára jelölt területek pályázatainak koordinálása;

1993-1994: IUCN regionális tanácsos (választott);

1994-1997: IUCN alelnök (választott);

1997-2003: az UNESCO Világörökség Bizottságának magyar képviselője (választott).

Egyetemi doktori fokozattal rendelkezik. Tudományos munkásságát számos külföldi és hazai tanulmány, előadás és szakkikk reprezentálja. Tagja az Országos Erdészeti-, valamint a Madártani- és Természetvédelmi Egyesületnek.

Miniszteri kitüntetései: Tervezői Nívódíj (1977), Kiváló Munkáért (1986); az Emberi Környezetért (1991).

TÓTH ÁRPÁD

Oklevél száma: 95/1965., kelte: 1965. június 25.

1965.08.01-2009.06.30.: az ERDÉRT Vállalat Tuzséri Üzemének dolgozója volt. 2009. július 1-jétől az ERDÉRT – Tuzsér Zrt. szaktanácsadója – külső munkatársként.

Beosztásai:

1965-1969: gyakornok, művezető, fűrészüzemi főművezető.

1970-1976: fűrészüzemi szakvezető.

1977-1989: általános igazgatóhelyettesként a 2000 fő dolgozói létszámot meghaladó, évi 1 millió m³ szovjet eredetű import fenyőanyagokat fogadó, feldolgozó és kereskedelmi forgalomba hozó üzem szakmai vezetője.

1990-2009: az üzem igazgatója, ugyanez időszakban az ERDÉRT Vállalat igazgatósági tagja.

Szakmai életútja során – külső munkatársként – az Erdészeti Műszaki és Szervezési Irodánál alkalmazva az ERDÉRT vállalat fűrésziparának fejlesztésén dolgozott (1973-1974).

A rendszerváltás után a gazdasági recesszió éveiben (1990-1994) tevékeny résztvevője volt az új környezeti feltételekhez alkalmazkodó vállalat létrehozásának. Megszervezte az az import faanyag beszerzésének, értékesítésének új rendszerét a megváltozott piaci körülményekhez alkalmazkodó szervezetet és működési formát. Ezekkel segítve az ERDÉRT megújulását, megerősödését.

1989-ben gazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

Az Egyetem Faanyagismereti Tanszékének meghívott előadója.

1985-ben a Faipar Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetésben, 1988-ban Kiváló Újító kitüntetésben részesült.

TÓTH KATALIN – DR. SZAPPANOS ANDRÁSNE

Oklevél száma: 77/1965., kelte: 1965. június 24.

Abaliget idegenforgalmi terület parkosításának terve című diplomatervét a Baranya Megyei Tanács kivitelezésre megvásárolta.

1965 nyarától 1967 tavaszáig a Szombathelyi Erdőrendezőség üzemvezető mérnöke volt.

1967 szeptemberétől az Erdészeti és Faipari Egyetem Üzemtani Tanszékén először statisztikus, majd tanársegéd. 1970 novemberétől 1973 novemberéig második gyermekével GYES-en volt. 1976 szeptemberétől 1977. június 23-ig angol nyelvtanfolyamon volt Budapesten, melyet állami nyelvvizsgával zárt. 1977 végén megbízták az angol nyelvtudást igénylő erdei fák, főként a kocsányos tölgy szövettenyésztéses szaporításával az egyetem Erdőtelepítéstani Tanszékén. Ehhez az Országos Tudományos Kutatási Alap pályázatán 1 millió Ft kutatási támogatást nyert több kiállításra, külföldi útra (Brünn, Prága, Freiburg, Göttingen, Oulu). 1997-ben finn kutató partnerével nemzetközi szövettenyésztő kongresszuson vett részt Amszterdamban.

Az erdei lombos fák, különösen a tölgy vegetatív szaporításának módszeréről szabadalma van.

1987-ben a Szombathelyi Fakombinát megvette a szabadalmat és megbízta az erdei fák, főként a kocsányos tölgy szövettenyésztéses szaporításával. Erre a célra laboratóriumot is épített. A drága módszert ellenző kollégák javaslatára a Jeli Arborétum rododendronjainak szaporítására alkalmazták. Idővel más növényfajtákat, pl.: áfonyát is szaporításba vettek. Közben a Szombathelyi Erőgazdaság kivált a FALCO Fakombinátból és új székhelyen részvénytársasággá alakult.

1993-ban a stuttgarti dísznövény kiállításon mikroszaporított növényeivel aranyérmet nyert. Ezért, valamint a budapesti kiállításon kapott bronzéremért a munkahelytől elismerő oklevelet kapott.

1985-ben az MTA Veszprémi Akadémiai Bizottsága által meghirdetett pályázaton 3. díjat nyert.

Tudományos folyóiratokban 3 angol és 6 magyar nyelvű publikációja jelent meg.

A Jeli Arborétum címmel képes kiadványt jelentetett meg.

Angol és orosz közgazdasági témájú szakfordításokat végzett. Angolul, oroszul és németül beszél.

A Szombathelyi Erdészeti Rt. által megjelentett Jeli című könyv külön köszönetet mond Galambos Istvánnak, Tóth Katalinnak és Varga Péternek.

TÓTH LÁSZLÓ

Oklevél száma: 91/1965., kelte: 1965. június 25.

1965-1967 között a Dél-zalai Állami Erdőgazdaságnál dolgozott, először mint gyakornok, majd a Csömödéri üzemben mint fagyártmány termelési előadó.

1967-1979 között a Zalatervnél dolgozott és főleg úttervezéssel foglalkozott.

1976-ban építőmérnöki (szerkezetépítő) diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen és ezután statikus-ként munkálkodott.

1979-ben külföldi munkára szerződött a TESCO-val és Mozambikba költözött, ahol az ottani Mezőgazdasági Minisztériumban dolgozott, különböző projektek – főleg építési területen – lebonyolítási ügyeivel foglalkozott.

1985-1990 között, mint egyéni munkavállaló belépett a svédek által irányított és finanszírozott mozambiki programba. Itt először a főváros néhány ipari üzemének rehabilitációs munkáin dolgozott, majd világító tornyok építését és rehabilitációját végezte, mint szupervízor a körülbelül. 2500 km hosszú mozambiki tengerparton.

1990-2000 között egy amerikai céggel (Louis Berger Engineering) kötött szerződést Mozambikban, ahol a Zambezi híd építésén (Senna Bridge) dolgozott mint rezidens engineer.

A munka befejeztével különböző pályázatok írásával és utépítési projektek ellenőrzésével foglalkozott.

DR. ZÁDOR MÁRTA – MASTALÍR ERNŐNÉ

Oklevél száma: 94/1965., kelte: 1965. június 25.

1965. augusztus 1. és 1966. április 30. között az Országos Erdészeti Főigazgatóság (OEF) 3. sz. Erdőrendezőségére, Szombathelyre nyert kinevezést, ahol beosztott erdőrendezőként, műszaki ügyintéző II. munkakörben dolgozott.

1966. május 1-jétől nyugdíjazásáig 2005. szeptember 1-jéig az Erdészeti és Faipari Egyetem/Soproni Egyetem/Nyugat-magyarországi Egyetem volt a munkahelye az alábbiak szerint:

1966-1967 között az egyetem Üzemtani Tanszékén volt kutatási segéderő, majd tanszéki statisztikus.

1967. október 1-jétől került az egyetem könyvtárába, ahol könyvtáros I., könyvtári munkatárs, tudományos munkatárs, tudományos főmunkatárs, könyvtári főigazgató-helyettes, megbízott könyvtári főigazgató, könyvtári főigazgató munkakörökben dolgozott. A közgyűjteményi egység megteremtésének elve alapján részt vett az Egyetemi Levéltár létrehozásában, vezetésében, valamint az Erdészeti-, Faipari- és Földméréstörténeti Gyűjtemény megalapításában. Az egyetemi integráció után a kari könyvtárak munkájának felügyelése és számítógépes fejlesztése, korszerűsítése is feladatává vált.

1980-2005 között az egyetemen létrehozott Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár (OMIKK) kihe-lyezett Fordító Irodájának ügyintézője, majd vezetője volt.

2010 januárjától 2013 júliusáig nyugdíjasként a Nyugat-magyarországi Egyetem Kiadó koordinátori teendőit látta el.

1969-ben az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Könyvtártudományi Tanszékén felsőfokú dokumentátori képe-sítést szerzett.

1988-ban doktori fokozatot szerzett.

Tudományos munkásságát mintegy 80 publikáció (önálló mű, könyvrészlet, szakbibliográfia, témadokumentá-ció, tanulmány, cikk) jelzi.

Az Országos Erdészeti Egyesület, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete, a Kisalföldi Könyvtárosok Egyesülete, a Publika Kör és a Magyar Hidrológiai Társaság tagja.

Munkásságát az egyetemi elismerések mellett, a Kiváló Munkáért, a Művelődés Szolgálatáért, valamint a Ma-gyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje kitüntetéssel ismerték el.

Aranyoklevélben részesülő okleveles erdőmérnökök, akik az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán végeztek 1975-ben

BIRCK LÁSZLÓ

Oklevél száma: 2/1975., kelte: 1975. június 16.

Szakmai pályáját 1975 augusztusában kezdte a Baranya megyében található Egyházaskozári Haladás Termelőszövetkezetben. Ennek fő okaként a korábbi lakhelye – Mórág – közelében nem talált képzettségének megfelelő munkahelyet és szolgálati lakást. Egy év albérlet után az önkormányzattól bérelt lakásban tudtak berendezkedni. Munkaköri feladata a Tsz. birtokában lévő, kb. 3500 ha lombos erdővel kapcsolatos munkák, valamint a szászvári fűrészüzem irányítása volt. Számára ez az indulás szakmai szempontból nem jelentett nagy kihívást.

Előző munkahelye után a Mecseki Erdőgazdaság Kárászi Erdészeténél lett művelési műszaki vezető korábbi lakhelye megtartásával. A Mecsek már inkább adott hagyományos erdőművelési, dombvidéki feladatokat, melyeket örömmel irányított. Ez a munkahely az előző munkahelyi vezető

Ormos Balázsné szülési szabadsága miatt adódott, ezért egy év után, 1978-ban újabb munkahelyet keresett, melyet megtalált a Gemenci Erdő és Vadgazdaság Hajósi Erdészeténél, ahol erdőművelési műszaki vezetőként helyezkedett el. Számára a dombvidék után az alföldi homokfásítások újdonságot jelentettek. A Hajósi Erdészetnél eltöltött évek alatt nagyjából 1000 ha erdőterület telepítési (évi 100 ha) és felújítási munkálatait irányította mintegy 8000 hektáron.

1983-ban a Gemenci Erdő és Vadgazdaság Bátaszéki Erdészeténél nyert fahasználati műszaki vezetői beosztást, mely évi 20 000-30 000 köbméter faanyagot adó lombos erdő fakitermelési munkáinak irányítását jelentette. 1991-ben kinevezték a Bátaszéki Erdészet vezetőjének, melyet csaknem 20 évig – nyugdíjba vonulásáig – ebben a beosztásban irányított.

Emellett csaknem 20 évig a bátaapáti székhelyű Egresmenti Vadásztársaság vadászmestere volt, ahol körülbelül 7000 ha-on folyt bel- és külföldi vendégek vadásztatása.

Rendszerváltáskor egykor földbirtokos családja révén kárpótlásként mintegy 70 ha föld birtokosa lett, melyet hívatását és tapasztalatait felhasználva beerdősített. Ezek az erdők Bátaapáti és Mórág határát ékesítik.

CSINCSA TIBOR

Oklevél száma: 9/1975., kelte: 1975. június 16.

1975-1981: ERDŐTERV – tervezőmérnök, erdei feltáró utak, kis hidak, fatelepek belső úthálózatát tervezte, a terepi munkákat beleértve.

1979: Útépítés, fenntartás üzemmérnöki diploma Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola

1981-1982: Út és Vasútépítő Vállalat: Előkészítő mélyépítő mérnök. Megvalósításra kerülő terveket vizsgálta felül, véleményezte, módosításokat hajtott végre.

1982-1983: AGROBER-MEZŐTI: mélyépítési csoportvezető, mezőgazdasági létesítmények mélyépítési munkáit tervezte, vállalaton belül.

1980-ban Algériában nagyüzemi állattartó telepek helyszíni felméréseit, kitűzési munkáit végezte.

1983-1986: ERFATERV: Mélyépítési főosztályvezető. Saját tervezési munkái mellett 30 tervező mérnök és technikus munkáját irányította.

1987-ben, egy év svájci tartózkodást követően, Kanadában, Ontario tartományban telepedett le.

1987-1988: J.D. Barnes Landsurveyors, Toronto, Ontario: Földmérőként a tartományi nagyberuházásokon, autópálya építésen, nagynyomású gázvezeték építésen a kitűzési munkákat végezte.

1991: United States Patent (szabadalom) (Patent No: 5,015,907, Date: May 14, 1991) MULTI-FILAMENT FLUORESCENT LAMP CONSTRUCTION, amerikai szabadalom a neoncsövek gyújtószerkezetének újszerű átervezéséért.

1988-1992: Chemlawn Canada Inc. Woodbridge, Ontario: Field Service Manager, zöldfenntartó vállalatnál intenzíven foglalkozott a pázsítfűvekkel, fenntartási technológiájukkal, a terepi munkák irányítása mellett a belső szakmai továbbképzést is végezte.

1992-2014: Mississauga Park and Recreation Department, Mississauga, Ontario: A városi parkfenntartásban dolgozott különböző beosztásokban nyugdíjba vonulásáig. A terepi munkák szervezése mellett a park alkalmazottak szakmai továbbképzését és a szezonális munkaerő szakmai felkészítést végezte.

2008. június 8.: City of Mississauga's First CN Tower Garden tervpályázat: első díj.

Szakt munkája mellett több, mint húsz vadászati szócikket publikált a Nimród és Hunor szaklapokban, többnyire vadászeti témában. A Magyar Nemzetben megjelent cikksorozatáért az Országos Magyar Vadász Kamara 2013-ban Kittenberger Kálmán Sajtódíjban (III. helyezett) részesítette.

2014-2022: Nyugdíjba menetel után intenzív méhészkedésbe kezdett, sikeres anyanevelő vállalkozást indított és méhészként megfordult a Távol-Keleten és Afrikában is, ahol szegénység-felszámolási kormányprogramokban nemzetközi méhészkonzulensként működött közre. Több, mint ötven méhészként publikált nemzetközi méhészként szaklapokban, melyek öt országban jelentek meg (USA, Kanada, Új-Zéland, Írország, Magyarország).

2017. november 19: Magyar Méhészek X. Világtalálkozója (Szent István Egyetem, Gödöllő) alkalmából rendezett méhészkongresszuson az Országos Magyar Méhész Egyesület meghívására a nyitóelőadást tartotta Kanada méhészetéről.

2021: Méhészeti szaklap többéves szakírói tevékenységért Az Év Szerzője címmel jutalmazta.

Nyugdíjasként Kanada nyugati parvidékén British Columbiában él. Alkalmanként még publikált méhészként szócikket és tart népszerűsítő előadást.

DR. DÉVAI PÉTER okleveles erdőmérnök

Oklevél száma 10/1975., kelte: 1975. június 16.

Erdőmérnöki oklevele mellett:

- 1983-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán természeti erőforrás-kutatás szakmérnöki oklevelet,
- 1987-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán műszaki doktori oklevelet,
- 1990-ben ingatlanrendező földmérői minősítést,
- 1997-ben a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán közgazdasági szakokleveles mérnöki oklevelet szerzett.
- 1999-ben közigazgatási vezetési ismeretek, önkormányzati gazdálkodás, közigazgatási szakvizsgát tett.

Az egyetem elvégzése után, munkáját az Erdészeti és Faipari Egyetem Földméréstani Tanszékén tudományos segédmunkatársként kezdte.

1976-tól a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál műszaki ügy-

intéző, majd 1977-től ismét, az egyetem Földméréstani Tanszékén tudományos ösztöndíjas.

1978 szeptemberétől az Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karán tanársegédként, 1988-tól adjunktusként dolgozott.

Az oktatás mellett:

- Több szakirányú ismereteit, végzettségét hasznosítva, arborétumok, közparkok felmérésében, tervezési térképeinek elkészítésében dolgozott. Doktori értekezésében az MTA Vácrátóti Kutató Intézete a Pilis Bioszféra Rezervátum vegetációjának vizsgálata fotoértelmezés módszerével című kutatási feladat keretében a Dobogókő-Szőke-forrás-völgy mintaterület vegetációs térképezését végezte.
- Speciális ipari munkák, feladatok szélső pontosságú, új mérési technológiákat jelentő feladataiban rendszeresen dolgozott.

1992-től a közigazgatás területén helyezkedett el. Mórán a Polgármesteri Hivatal tisztviselőjeként vagyonkezelés, ingatlan hasznosítás-fejlesztés területén, iparterületek, lakóterületek kialakításában vett részt.

Pénzügyi, számviteli ismereteit 2008-tól 2011-es nyugdíjba vonulásáig belső ellenőrként hasznosította.

1995-1998 között a Fejér Megyei Önkormányzatok Víz-és Csatornamű Részvénytársaság Igazgatóságának tagja.

Közzsereplőként 2002-2008-ig Mór Város Önkormányzat Képviselője. 2003-2007-ig a Magyar Vöröskereszt Fejér Megyei Igazgatóságának, valamint a Magyar Vöröskereszt Országos Igazgatóságának tagja.

DOBÓ ISTVÁN

Oklevél száma: 11/1975., kelte: 1975. június 16.

Visegrádon helyezkedett el – 1975 szeptemberében – a Pilisi Állami Park-erdőgazdaságnál, ahol a Visegrádi Erdészet műszaki vezetőjeként megismerkedett az erdőkezelés hagyományos és műszaki feladatainak elméleti és gyakorlati kérdéseivel. A visegrádi erdőtümbben számos erdei feltárást tervezett és a kivitelezés irányítójaként nyomon kísérte a megvalósulást is a műszaki átadásig bezárólag.

1978-ban a Lepencei Erdei Sportfürdő építésvezetőjeként az építési munkák befejező részét és a beruházás számbavételét irányította.

1982-1984: az egész erdőgazdaság területén tevékenykedő Park Erdészet vezetőjeként a közjóléti erdőgazdálkodást, a parkerdő fenntartást és beruházást, a természetvédelmet és a vendéglátás-idegenforgalmi tevékenységeket irányította a Visegrádi- és a Budai-hegységben valamint a Pilisben, az egyre növekvő lakossági igényekkel összhangban. A kirándulóközpontok és a többi jóléti berendezés működtetőjeként szerteágazó

kapcsolata alakult ki az egyes érintett települések, köztük a főváros vezetésével is. A munka során különösen intenzív kapcsolat alakult ki a sajtó képviselőivel.

1985-1992: a Parkerdőgazdaság központjában közjóléti csoport-, majd osztályvezetőként irányította a teljes működési terület parkerdei, természetvédelmi, idegenforgalmi tevékenységrendszerét.

1986-ban a kétéves tájrendező és környezetvédő szakmérnöki szakon másoddiplomát szerzett Sopronban.

1992-ben kiírták a pályázatot a Parkerdőgazdaság igazgatói posztjára, melyet elnyert, és 1992. december 1-jétől a cég vezetőjeként folytatta munkáját. A vállalat 1993-ban átalakult állami tulajdonú részvénytársasággá.

Az Rt. alapvető közszolgálati feladatainak a tartamos erdőgazdálkodás biztosítása mellett kellett eleget tenni úgy, hogy a tulajdonos (ÁPV Rt.) eredményelvárása is biztosított legyen. Ez csak úgy volt lehetséges, hogy fafeldolgozási és vállalkozási munkákat realizált a hiányzó eredményesség biztosítása érdekében. Így került kapcsolatba az autópályaépítésekkel azok környezetrendezésénél bizonyos szakaszok parkosítási munkáinak kivitelezőjeként.

A területgazdálkodás és a vállalkozás közös eredménye a Pusztazámori Hulladékgazdálkodási Központ létesítési feltételeinek a kimunkálása. A Főváros hulladékelhelyezési kérésének megfelelően több éves előkészítő munka után sikerült Pusztazámor térségében megtalálni azt a 100 ha-os területet amely a hatósági és önkormányzati igényeket is maradéktalanul kielégítette. A regionális kommunális hulladék elhelyezés egyik legnehezebb feladatát, a lakosság meggyőzését itt a Parkerdőgazdaság természet-, és környezetvédelmi tevékenységeire alapozva, a közszolgálati szemlélet bemutatásával oldotta meg. Ez lehetővé tette Magyarország egyik legnagyobb környezetvédelmi beruházásának megvalósítását, 3 millió ember kommunális hulladékának 50 évre szóló teljesen zárt elhelyezését.

A Parkerdőgazdaság területeinek jelentős része természetvédelmi oltalom alatt áll, ezért a cég irányításában hangsúlyos szerep jutott a Duna-Ipoly Nemzeti Park tájvédelmi körzeteinek vezetőivel és a Pilis Bioszféra Rezervátum szakembereivel az operatív együttműködésnek.

A Parkerdő Zrt. kiemelt közszolgálati státuszának biztosítása és az eredményes gazdálkodás ellenére 2000 májusában a tulajdonos ÁPV Rt. a munkaviszonyát megszüntette.

2001 szeptemberétől az általa létrehozott Bt-ben erdészeti, természet- és környezetvédelmi szakértéssel és tervezéssel foglalkozott. Jelentősebb munkái között megemlíthető a Budapest-nagytétnyi volt Metallochemia gyár környezeti mentesítési munkáiban, valamint a Vásárhelyi Terv tovább fejlesztésének tervkoordinációs és tervbírálati munkáiban történt részvétele. Ezt követően a Tisza vésztározói körtöltéseinek védelmét szolgáló erdőtelepítések műszaki ellenőri feladatait látta el.

Az Országos Környezetvédelmi Tanácsnak 1996-tól 2004-ig volt tagja az erdészeti ágazat és az agrárium képviselőjében.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdők a Közjóért Szakosztályának 1993 áprilisa óta szakosztályelnöke.

DR. ERENT GÁBOR

Oklevél száma: 37/1975., kelte: 1975. június 17.

Végzettségei: Erdőmérnöki Kar (Sopron), erdőmérnök; GATE, Pénzügyi – számviteli szak, pénzügyi – számviteli szakmérnök, mérlegképes könyvelő oklevél; GATE, egyetemi doktor (közgazdaság, pénzügy, számvitel); Vállalati és vezetésszervezési szakértő; ELTE BTK, Politikai Tudományok Kara, abszolutórium; Skull Kommunikáció diploma, vállalatsszervezési szakértő.

Munkahelyei: Telki Állami Erdő- és Vadgazdaság, műszaki vezető; MÜSZI termelésszervező; Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium, Üzemgazdasági és szervezési osztály, megbízott osztályvezető; TOT, majd MOSZ gazdaságpolitikai titkárságvezető, főtanácsos; Argosz Biztosító Rt. (belga-magyar), ügyvezető, kereskedelmi, üzleti és PR igazgató; Szerencsejáték Rt., stratégiai, játékfejlesztési és kommunikációs vezérigazgató

helyettes; Jelenleg: CONTINENTAL Dofer Zrt., Igazgatóság elnöke; 2009 Academia Servorum Scientiae (ASS), Milano accademico di classe; 1970-es, 80-as, 90-es évek gazdasági, társadalmi és politikai reformfolyamatokban való aktív résztvétel (Első Nemzetközi Beruházási Börze titkára, nagyvállalatok átszervezése, országos jövedelem és keresetszabályozási kísérlet vezérlése, nagyvállalati belső decentralizáció, racionalizálás, önelszámolás kidolgozása, működtetése); brüsszeli anyacéggel zöldmezős, első magyarországi kompozit biztosító vegyesvállalat (ARGOSZ majd K&H) megalapítása és felépítése; A magyar non-profit biztosítási rendszer, annak jogi, közgazdasági kereteinek kidolgozása és kiépítése, kodifikációs munkája (hat parlamenti párt támogatásával); Az érdek – képviselő (MANBESZ) és a Kockázatkezelési Alapban betöltött alapító munka; az egyetlen megmaradt magyar termékpálya, a magyar dohánytermelési rendszer, fermentálás, gyártás, kereskedelem nemzetközi vertikumának felépítésében való szerep; A magyar kamarai rendszer kiépítésében való részvétel (három cikluson keresztül budapesti általános illetve elnök helyettes); A Gödöllői Művésztelep újraélesztésében való tevékenység; A Budapesti Vállalkozásfejlesztési Központ Id. Nívódíj működtetése; A Skandináv lottó és a Luxor (és egyéb szerencsejátékok) bevezetése, az SZRT árbevételének megsokszorozódása, az Oroszországi Állami Lottótársaság megalapításában végzett munka; Olimpiai másodtudósító volt Ausztráliában; Mintegy 1000 tanulmány, cikk, jegyzet, könyv, vers, interjú szerzője, társszerzője (központban a kultúrával, az egészségügygel, a gazdasággal, a különböző társadalmi jelenségekkel és az ember működésével).

Több könyvet írt, adott ki, illetve szerkesztett, előszóval látott el: többek között egy ferences szerzetes önéletrajzától a világ egyik legnagyobb karatemestere visszaemlékezéséig. 2020 –ban a Magyarországon kiadott, egészségügygel foglalkozó szakkötete a GOOGLE keresőben (Google-keresések 2020-as toplistája Magyarországon) az első tizenben volt, egy hónapon belül elfogyott a 3000 példányszámú első kiadás. Fontosabb tagságai: Magyar Nonprofit Biztosítóegyesületek Szövetsége, tiszteletbeli elnök; Budapesti Vállalkozásfejlesztési Központ, FB elnök, vállalatsszervezési tanácsadó; SZRT, Egererdő, Pilisi Parkerdő, KEFAG Zrt-k igazgatótanácsi tag; Parlamenti, Miniszterelnöki Hivatal, tanácsadó; Naphimnusz Park, alapító; Magyar Birtokvédelmi Szövetség, alapító; Órhegy Egyesület, szenátor; Drogellenes kampány szervező és vezető; Egyed István Alapítvány, alapító; Magyar Vadért Alapítvány, alapító; Magyar Faluért Alapítvány, alapító tag; Muzsikáért Alapítvány, kuratóriumi tag; Újságíró Szövetség tag, Felelős Dohányosok Egyesülete társadalmi elnök stb.

Fontosabb kitüntetések: Magyar Köztársasági Érdemrend; Életmentő Érdemérem; Honvédelmi Érdemérem; Sajtómunka segítéséért díj; KBC kitüntetés (Brüsszel); Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés; A Mezőgazdaság Fejlesztéséért, Nívódíj; Nimród Érdemérem; PRO RUSTICA.

ÉGETŐ GÁBOR

Oklevél száma: 38-1975., kelte: 1975 június 17.

Egyéb diplomái: okleveles erdészeti növényvédelmi szakmérnök, okleveles erdőmérnök-tanár.

1968-ban a Kiss Ferenc Erdészeti Technikum elvégzését követően a MÉM Szegedi Állami Erdőrendezőségén üzemtervezőként dolgozott egy évet, majd előfelvétellel katonai szolgálata után kezdte meg egyetemi tanulmányait. Oklevele megszerzését követően korábbi munkahelyére és beosztásába tért vissza.

1980-ban korábbi középiskolájába került tanári beosztásba, ahol nyugdíjazásáig, 2009 októberéig dolgozott.

Az iskolában eltöltött idő alatt aktív szakmai munkát végzett. A 29 év folyamán 17 tantárgyat tanított – elsősorban erdőhasználatot, gazdálkodási

ismereteket. Ezen időszak alatt szerzőként és társszerzőként 12 tankönyvet is írt. Az iskolában eltöltött idő alatt folyamatosan osztályfőnöki teendőket látott el és sok-sok tanítványával szeretett meg az erdész szakmát.

Közösségi megbízatásai: szakmai munkaközösség vezető, a közalkalmazotti tanács elnöke, a minőségirányítási csoport tagja. OEE tag 1973-tól.

Iskolai tevékenységéhez kapcsolódóan 1999-től folyamatosan a SZTE Mezőgazdasági Főiskolai Karán óraadóként is dolgozott a vadgazda mérnök BSc szak, valamint a Vadgazdálkodási szakirányító felsőfokú szakképzési szak keretében. Ezen képzéseken oktatott tárgyai az Erdő- és vadgazdálkodás, az Erdészeti ismeretek valamint az Erdészeti alapismeretek.

Szakmai elismerések: Művelődési Miniszter Dicsérete (1987), Kiss Ferenc Alapítvány Plakettje (1991), Alföldi Erdőkért Egyesület Emlékérme (2008), Pedagógus Szolgálatért Emlékérem (2009), Országos Erdészeti Egyesület Elismerő Oklevél kitüntetése (Selmecen – 2009), Szegedi Tudományegyetem címzetes főiskolai docense (2016), Életfa Emlékplakett Bronz Fokozata (2019).

Tanulmányútjai: Svédország (1998 és 2007), Franciaország (2000), Németország (2003), és Ausztria (2004).

FEISZT OTTÓ

Oklevél száma: 391975., kelte: 1975. június 17.

1975 szeptember elsejétől a Salomvár-Zalaháshágyi MgTsz. gyakornoka lett, majd december 1-jétől erdészeti ágazatvezetővé nevezték ki, ahol 1983. december 31-ig dolgozott. 1981-ben vadgazdálkodási szakmérnöki oklevelet szerzett a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen. Német nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett. 1984. január 1-étől a Zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdasághoz került, és annak központjában vadászati felügyelői munkakört töltött be. Az ezt követő időszakban nevéhez fűződik a vadgazdálkodás erdőgazdasági infrastruktúrájának teljes megújítása. Vezetésével – a vállalat nagykiterjedésű vadászterületén – a híres zalai gímszarvas- és vaddisznóállomány kezelésével országosan is kiemelkedő eredményeket értek el. 1993. szeptember 1-étől, pályázaton elnyerte a jogutód Zalai Erdészeti és Faipari Részvénytársaság (Zalaerdő Rt.) vezérigazgatói tisztségét. Ebben a beosztásban 2010. júliusáig dolgozott,

majd a 2013-ban való nyugdíjba vonulásáig a Pannon Pellett Kft. és az Erdők a Jövőért Nonprofit Kft. ügyvezetői munkakörét látta el, Nagykanizsa-Miklósán.

Az Erdészeti Részvénytársaság vezetőjeként döntő szerepe volt a hatékony társasági működési forma és az egységes vezetői gárda kialakításában. Irányításával a Zalaerdő Rt., illetve 2006-tól a ZALAERDŐ Zrt. kiemelkedő szakmai és gazdasági sikereket ért el. Valamennyi ágazatában jelentős beruházásokat hajtott végre, s folyamatosan a legjobban teljesítő erdészeti társaságként tartják számon. Tizenhét évig tartó vezérigazgatói munkája során, piacgazdasági körülmények között is lényegesen gyarapodott a társasági és az erdővagyon, javult az erdők minősége és érvényesült a természetes folyamatokra alapozott erdőgazdálkodás.

1998-ban választották az Országos Magyar Vadászkamara alelnökévé, majd 2002-től 2014-ig annak elnöke volt. 2000-2010 között az Országos Magyar Vadászati Védegylet alelnöke, 1996-2002 között a Magyar Vérebegylet elnöke, 2008-2010 között a Zalai Vadászszövetség elnöke is volt. 1998-2002-ig betöltötte az Országos Erdészeti Egyesület Vadgazdálkodási Szakosztályának elnöki tisztét és 1994-2012 között az OEE Nagykanizsai Helyi Csoportjának is elnöke volt.

A zalai vadgazdálkodás terén kifejtett kiemelkedő munkáját is értékelték, amikor 1996-ban a Zalaerdő Rt. megkapta a Nemzetközi Vadvédelmi és Vadászati Tanács (CIC) bronzplakettjét. A magyar vadászati kultúra alakításában is jelentős szerepet vállalt, hat vadászati témájú könyv lektora és kiadója. Több szakmai erdészeti-vadászati kötet szerkesztője, társszerzője, négy könyv szerzője. Számos szakcikke és irodalmi írása jelent meg a szaklapokban. 2004-ben a Nyugatmagyarországi Egyetem Címzetes Egyetemi Docens kitüntető címet adományozott részére.

Szakmai munkásságának elismerését jelzik a pályafutása során neki ítelt állami és civil kitüntetések, díjak. Pro Silva Hungariae Díj, Nemzeti Vadászrend, Vadas Jenő Emlékérem, Nagyváty János Díj, a Vadászkamara Aranyérme, Széchenyi Zsigmond Emlékplakett, NIMRÓD Érem, Nimród Irodalmi díj, Aranygyűrű és Arany Fácántoll irodalmi díjak, „A Zalai Vadászatért” életmű díj.

FÓNAGY ISTVÁN

Oklevél száma: 40/1975., kelte: 1975. június 17.

Diplomája megszerzését követően Budapesten a Bányászati Tervező Intézetnél, majd jogutódjánál a Központi Bányászati Fejlesztési Intézetnél tervező mérnökként helyezkedett el 1980 júniusáig. Feladat körébe az út- és vasúttervezés mellett mélyépítési, geodéziai, valamint német megrendelésekre készített, külfejtésekhez kapcsolódó tervezési munkák tartoztak.

1980-ban pályázati úton nyert szakújságírói beosztást a Földművelésügyi Minisztérium által működtetett Erdőgazdaság és Faipar című ágazati szaklapnál. A Magyar Újságírók Országos Szövetsége Újságíró Iskolájának elvégzése után újságíró munkatársként, s a lap tördelő szerkesztőjeként dolgozott 1992 júniusáig. Közben, 1990-ben céget alapított, amelyen keresz-

tül német és osztrák kapcsolatai révén a hazai fa és műanyag nyílászáró gyártókat segítette korszerű technológiához és exportpiaci részesedéshez jutni.

1994-ben az ágazati szaklap megszűnését követően Profi-erfa, majd Profi-fa néven saját kiadású, havi gyakorisággal megjelenő szakmai újságot indított, ahol tulajdonos főszerkesztőként dolgozott. A szakmai lap 2009-ig szolgálta az erdő- és fagazdaságot.

Közben 2000-től a német Jobeck cég bioaktív faanyagvédő szereivel bővült a vállalkozás palettája. A bajor gyártó magyarországi képviselőjét ellátó társaság ügyvezetőjeként jelenleg is aktívan működik közre.

GÁL SÁNDOR ZSOLT

Oklevél száma: 44/1975., kelte: 1975. június 17.

Erdőmérnöki oklevele megszerzését követően 1977-ig termelőszövetkezeti erdészeti ágazatvezetőként dolgozott BAZ megyében, Szendrőben. Ezt követően a Mátra-Nyugatbükki Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaság Szilvásváradai Erdészeti Intézetnél 1983-ig erdőművelési műszaki vezető. 1983-1989 között ugyanitt üzemigazgató helyettesként elsősorban a fahasználat, fafeldolgozás, erdei melléktermék (elsősorban faszén) termelés- és értékesítés területeit irányítja. 1989-1991 között az Egri Erdőfelügyelőségnek erdőfelügyelő, 1991-1997 között ugyanitt igazgató. Részt vett az 1996. évi erdőtörvény kidolgozásában. Az átszervezést követően 1997-2002 között az Állami Erdészeti Szolgálat Egri Igazgatóságának igazgatója. 2002-től nyugdíjba vonulásáig az AESZ Egri Igazgatóságánál, illetve jogutódjainál erdőfelügyelőként és pályázati ügyintézőként dolgozik. A pályázatkezelési munka mellett ebben az időben különféle szakmai terveket is készít az

Igazgatóság megbízásából (Mátra hegység közjóléti fejlesztési terve, Andreánszky Parkerdő (Alsópetény) fejlesztési terve, A Bükk hegység déli részének közjóléti programja, Mátra hegység erdőfejlesztési terve, Karancsberény térség közjóléti fejlesztési programja, Verőce tájfejlesztési programja és erdészeti funkcióterve, Akadémiai Üdülő (Mátrafüred) közjóléti fejlesztési terve, A Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése keretében megvalósuló Hanyi-Tiszasülyi árvízi véstározóhoz csatlakozó erdősáv erdőtelepítési kiviteli terve stb.).

1989-ben Erdészeti gazdasági szakmérnöki oklevelet szerez Sopronban.

A kötelezően előírt képzéseken (közigazgatási szakvizsga, ECDL-Start jogosítvány) túl elsősorban a termőföld- és erdőértékszámítás területén szerez további képesítéseket (felsőszintű erdő- és kárértékszámítási szaktanfolyam Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar, külterületi termőföldek értébecslése ingatlanszakmai képzés a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet és a BME Mérnöktovábbképző Intézet közös szervezésében, ingatlanközvetítő, ingatlan értébecslő).

1994-2002 között az Egererdő Zrt. felügyelő bizottságának elnöke. 2000-2002 között a TÜV Rheinland, 2013-tól a Nitrokémia Zrt. felkért külső erdészeti szakértője. A Nitrokémia Zrt. végzi a színesfém bányászat (Recsk és Gyöngyösoroszi) során keletkezett környezeti károk felszámolását és a bányászat során kialakított meddőhányók erdősítését, fásítását.

2011 december 21-től nyugdíjasként is aktív szakmai tevékenységet folytat saját vállalkozásainak (2002-2022 között a FORESTER Erdőgazdálkodási, Tervező és Szaktanácsadó Bt. 2022 után mint egyéni vállalkozó) keretein belül. Ez idő alatt elkészített cca. 340 termőföld ingatlan (ebből cca. 130 erdő) értébecslést és 78 darab (összesen 795 ha területet érintő) erdőtelepítési kiviteli tervet magántulajdonosok részére (igény szerint a támogatási kérelem beadással együtt). 2010 óta a Szilvásváradi Ebt. elnöke. Jogosult erdészeti szakirányítóként 16 magánerdőgazdálkodó részére végez szakirányítást. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamaránál bejegyzett szaktanácsadó, a Heves Megyei Mérnöki Kamaránál bejegyzett erdészeti szakértő.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1975 óta, a Magyar Mérnöki Kamarának 2008 óta tagja. A Pro Silva Hungariae alapító tagja. 1999 óta Nógrád község díszpolgára.

GERGÁ CZ GYULA

Oklevél száma: 42/1975., kelte: 1975. június 17.

A diploma megszerzése után a Soproni Városi Tanács Építési osztályán helyezkedett el, mint építési főelőadó. Munkája mellett 1979-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen tájrendező és környezetvédő szakmérnöki diplomát is szerzett. Végzettségeinek köszönhetően 1979-ben a Soproni Köztisztasági és Útkarbantartó Vállalathoz került mint köztisztasági részlegvezető. 1990-ben főmérnöknek és környezetvédelmi vezetőnek nevezték ki. A vállalat átalakult és egyúttal nevet is változtatott, majd beolvadt a Sopron Holding Zrt-be, ahol mint városi üzemeltetési főmérnök tevékenykedett. 1995-től környezetvédelmi szakértő. 2008-ban egészségi állapotának megromlása miatt korengedménnyel ment nyugdíjba.

A tervezéstől a megvalósulásáig végig vezette a Harkai-úti hulladéklerakó üzemeltetését. A környezetvédelmi szempontok messzemenő figyelembevételével üzemelt az országosan is elismert prizmás hulladéklerakó.

Munkásságához köthetők:

- erdősávok létesítése a lerakó telep körül;
- ellenőrző kutak, csurgalékvíz visszatápláló rendszerek létesítése;
- biogáz kiviteli művek tervezése, kivitelezése (Nyíregyháza, Szeged)
- biogáz hasznosítás, később megépített épületekben: műhelyek, szociális épületek, irodák fűtése, melegvíz ellátása;
- szemétprizmákon különböző fafajok telepítése;
- komposztáló mű létesítése;
- a PHARE program keretében 1992-ben a szelektív hulladékgyűjtés bevezetése Sopronban;
- a Soproni Hulladéklerakó országos mintateleppé vált;
- a hulladékkezelés elméleti és gyakorlati oktatásában szoros kapcsolat a Soproni Egyetemmel;
- részt vett több diplomamunka konzultációjában és bírálatában.

A MAVOSZ (Magyar Vadászok Országos Szövetsége) megyei, majd a Soproni Tájégségi Vadászszövetség vezetésében aktívan részt vett. A helyi vadásztársaságban közel három évtizeden át látott el vezető tisztséget. 1986-ban szűkebb pátriájába dámvadat telepített, aminek eredményeként a Dudlesz-erdőben komoly dámálló-mány található, ahol már nem ritka az öt kilogramm fölötti dámtrófea.

1989-ben Nimród Vadászérem kitüntetésben részesítették.

Az Antarktikát leszámítva minden földrészen vadászott, leggyakrabban Afrikában. Otthona valóságos vadászati múzeum.

GÉMESI JÓZSEF

Oklevél száma: 45/1975; kelte: 1975. június 17.

A diploma megszerzését követően az Erdőrendezési Szolgálat, illetve jog-elődjénél az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodájánál az erdőtervezés közgazdasági tartalmának fejlesztésén dolgozott. Matematikai függvényt tett alkalmassá a faállományok növekedésének modellezésére. 1978-ban Gödöllőn, az Agrártudományi Egyetemen agrár-gépész gazdasági szak-mérnöki diplomát szerzett. Az Erdészeti és Faipari Egyetemen a gazdasági szakmérnök hallgatók részére 2 évig erdészeti statisztikát oktatott és ehhez az első jegyzetet is megírta.

1980-tól 10 évig az Erdészeti és Faipari Hivatalban, különböző beosztások-ban az erdőgazdálkodás, a vadászat, a faipar és az erdészeti szakigazga-tás területeit irányította, legvégül mint a Hivatal vezetője. Folyamatosan biz-tosította az Erdőfenntartási Alap működését. 1990-től 5 évig a Somogyi Er-dészeti és Faipari Vállalat gazdasági igazgatója. 1995-től a MAVAD Rt.

gazdasági igazgatója, 2 év múlva a vadhúsfeldolgozó üzemet önálló szervezetté alakította, és mint igazgatója vezette és növekedési pályára állította. 1998-tól 10 évig az ÁPV Rt. Erdészeti és Agrárgazdasági Vagyonkezelő Igazgatóságán az erdészeti társaságok vagyonkezelésének irányítását mint igazgatóhelyettes végezte 2007-ig, nyugdíjba vonulásáig. Ezt követően 12 évig a STIHL Kft. megbízásából regionális fakitermelő versenyeket szer-vezett, amelyeken keresztül lehetett az országos döntőn részt venni.

2001-től 20 éven keresztül az OEE Erdészcsillag Alapítvány Kuratóriumának elnöke.

2004-ben Szakmai nivódijban részsült az állami erdészeti társaságok vagyonkezeléséért, menedzseléséért.

2007-ben Pro Silva Hungariae kitüntetésben részesült.

GYURÁK JÓZSEF

Oklevél száma: 46/1975., kelte: 1975. június 17.

Oklevelének megszerzése után első munkaadója a Vértesi Erdő- és Fa-feldolgozó Gazdaság lett.

1976. március 15-én áthelyezéssel került, az akkori Borsodi Erdő- és Fa-feldolgozó Gazdaság (BEFAG) központjának Műszaki Osztályára, mint mélyépítési előadó. Elsődleges feladata új erdészeti feltáró utak kitézése, megtervezése, valamint a kivitelezések nyomon követése volt. Emellett munkája kiterjedt a meglévő úthálózat rendszeres felújításainak megter-vezésére, és a karbantartási munkálatok felügyeletére is. A mélyépítő ter-vező munkakörben eltöltött közel 10 éves munkája során az erdőgazda-ság több száz kilométernyi feltáró útján hagyta ott kéznyomát.

1984-ben kapott mélyépítési műszaki vezető kinevezést a BEFAG Lillafü-redi Állami Erdei Vasút Műszaki Üzemigazgatóság szervezeti egységénél,

mely Miskolcon a Felső-Majláth városrészben működött. Változatlan munkakör mellett, 1985-től a Társaság robbantás vezetői pozícióját is betöltötte.

1988-tól a LÁEV-MÜSZIG építési ágazatvezető főmérnöke. Ekkor már magas- és mélyépítési kivitelezési mun-kákban egyaránt hasznosíthatta tudását.

1993-ban kapott előléptetést, ekkortól a LÁEV-MÜSZIG szervezeti egység igazgatója. A vasútüzemi vezető tisztségét közel 3 éven keresztül töltötte be, valamint rövid ideig a vállalati tanács elnöke is volt.

1995-ben lehetősége nyílt kipróbálnia magát olyan okleveles erdőmérnökként is, aki nem betonnal, vassal és aszfalttal dolgozik, hanem valami sokkal finomabb, fennköltebb anyaggal: fával! Így került a Társaság Keletbükki Erdészeti Igazgatóságának fahasználati műszaki vezetői és egyben erdészeti igazgató helyettesi pozíciójába. Ebben az időszakban tanulmányait újra folytatta, a Miskolci Egyetemen szerzett közgazdász végzettséget levelező tagozaton. Immár két diplomával, az ezredforduló évében léptették elő a Keletbükki Erdészet igazgatójává. Erdészeti Igazgatói szerepkörét mindössze két évig gyakorolta, 2002-ben ugyanis visszahívták a az Északerdő Zrt. központjába. A sok éves műszaki vonalon szerzett munkatapasztalata, a mély- és magasépítészeti feladatok alapos ismerete miatt ő bizonyult a legalkalmasabbnak arra, hogy az addigra Északerdő Zrt.-nek átnevezett Társaság Központjának Műszaki Osztályát vezesse. Nevéhez köthető – a társaság több vadászházának és erdészeti iroda épületének korszerűsítése mellett – az ÉMOP pályázat keretében megvalósult Lillafüredi Állami Erdei Vasút ökoturisztikai fejlesztése is.

Osztályvezetői tevékenysége 2008-ban kibővült az Északerdő Zrt. kisvasúti szakfelügyelő pozíciójával. Ebből a munkakörből vonult nyugdíjba 2010 végén, de a kisvasúti szakfelügyelő tevékenységét még további egy évig ellátta.

Aktív évei alatt, 26 éven keresztül volt vezetőségi tagja a B-A-Z Megyei Természetjáró Szövetségnek.

Életpályájára visszatekintve, saját magát az átfogó, több erdészeten átívelő, egységes feltáró út rendszer kidolgozásának, és megalkotásának emléke tölti el a legnagyobb büszkeséggel, valamint szívesen emlékszik a vasútzútemben töltött évekre is.

ISTVÁNFFY LÁSZLÓ

Oklevél száma: 47/1975., kelte: 1975. június 17.

1975. évi diplomaszerezése után az ugodai termelőszövetkezet 3000 hektáros erdészeti ágazatát és fafeldolgozó üzemét vezette. 1977-ben a HM Veszprémi Erdőgazdaság zirci erdészetének hívására fahasználati és erdőművelési műszaki vezető lett 1985-ig. Közben levelező munkarendben a faipari karon is kiegészítő diplomát szerzett. 1985-ben banki hitelből egy 400 m²-es könnyűszerkezetes bányai gépszerelő csarnokot vásárolt, és önálló faipari vállalkozásba kezdve 780 m²-re bővített

Keménylombos fűrészárúk, bútor, illetve parkettfrízek gyártása és exportja valamint rövid idejű (2 éves) rost és papírfax export mellett, fűrészgépek kereskedelmi célú importja után „kényszerűségből” egyedi fűrészüzemi célgépek saját célra következett. Majd megrendelésre kis szériás (néhány darabtól a több tucatig) gyártása is elindult több műszakban, változóan 15-20 emberrel. A 2008-as válság után már csak 6-7 fővel lavírozott tovább. Tizenhét év alatt mintegy 50-60 db gép készült.

Ezekkel párhuzamosan közel 4 éven át a Bakonyerdő Zrt. franciavágási telephelyén több ezer köbméter tűzifa hasítását, darabolást és hálós csomagolását is végezte bér munkában, exportra.

Az évek során vízszintes rönkhasító fűrészgépek 600mm–1000 mm kerékátmérővel, speciális egyedi célgépekig, mint nagyteljesítményű láncszőnyeges karóhegyező automaták, nagy teljesítményű (25-30 m³/műszak) láncszőnyeges tűzifa daraboló automata, méteres tűzifa hasító automata, csomagoló automata, gyűjtőhasító automata, sőt 2 db 600 mm nyílású keretfűrész, továbbá, vízszintes rönkhasító fűrészekhez élező-automata gyártására került sor. Továbbá a repertoárhoz még több tucat digitális méretre állító automata tartozott valamint néhány programozható PLC automata, köztük néhány Primultinire is beszerelve.

DR. IVANCSICS LAJOS okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 48/1975., kelte: 1975. június 17.

Az egyetem elvégzése után a Zalaerdő Novai Erdészetének műszaki vezetője. Ezt követően a Borsodi Erdőgazdaság vadászati felügyelője. Néhány évig a Tanulmányi Erdőgazdaság Iváni Erdészetet vezette. Ezután ismét Zalába került, ahol először Bakra, majd az összevonás után Bak, Zalaegerszeg, Zalacsányi Erdészet igazgatója lett, Zalaegerszeg székhellyel.

Közben elvégezte a Gödöllői Egyetem vadgazdálkodási szakmérnök stúdiumát. Az itt vadkárokkal kapcsolatos erdőérték-számításai tárgyában írt diplomamunkáját doktori értekezésként fogadták el, melyet Sopronban védett meg.

Sokáig dolgozott a Nimród munkatársaként, számos szakcikket, néhány könyvet írt.

Munkahelyein bevezette a makkvetéses erdőfelújításokat, sorközi gépi ápolást. Jelentős eredményeket ért el, erdészeti szárazúzó művelősoros rágóerdő kialakításával.

Később figyelme a vadgyümölcsökkel megvalósítható élőhely-fejlesztések felé fordult. Klónozott vadalma, vadkörte csemetékből érési sorokat klónozott, sok ezer mintából választott ki tűzelhalásnak ellenálló egyedeket. Szelidgesztenye védelmében nem érzékeny mediterrán hibrideket, hanem ellenálló hazai egyedeket választott és szaporított. A csemetével történő drága, szarvasgombás erdő létesítése helyett kidolgozta a spórával fertőzött gépi makkrakással megvalósítható tölgyesek erdősítését. Az akkreditált laboratóriumi eredmények az így kezelt területek teljes mikorizáltságát mutatták.

Sokáig tagja volt az MTA Erdészeti Bizottságának.

Több kitüntetése közül kiemelésre kívánczik a Hubertusz Kereszt Gyémánt Fokozata.

KÁKNICS LAJOS

Oklevél száma: 49/1975., kelte: 1975. június 17.

1975. augusztus 1-jén műszaki gyakornokként kezdett dolgozni a Felső-Tiszaí Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság (FEFAG) Nyíregyházi Erdészeténél, ahol hamarosan erdőművelési műszaki vezetőnek nevezték ki. Itt két évig tervezhette a térség akácosainak felújítását és a gyenge adottságú mezőgazdasági területek erdőtelepítéseit. 1977-től fahasználati előadói megbízást kapott, és a FEFAG központjából irányíthatta a Hajdú-Bihar megyei erdészeti fakitermelését és fafeldolgozását. Részt vett a korszerű fahasználati munkarendszerek bemutatásában és országos terjesztésében. Vizsgálta a többcélú fakitermelő, közelítő és szállítógépek alkalmazását az erdészeti gyakorlatban. Ekkor vált szívügyévé az erdei faapríték termelése. 1978-ban került a Mátrai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság (MEFAG) központjába, ahol a mátrai erdészeti fakitermelési munkáit ter-

vezte és ellenőrizte. A szakmai kiteljesedés időszaka volt az itt eltöltött idő mivel a rutinszerűen ismétlődő munkákon túl, magasan képzett önzetlen kollégák felügyelete alatt kiemelt feladatokon dolgozhatott. Részt vett erdei utak tervezésében és kivitelezésében, erdészeti kötélpályák felállításában és működtetésében, költséghatékony hosszúfás munkarendszer újra indításában. A rontott cserések faanyagát erdei aprítékként hasznosító csoport egyik szakmai irányítója volt. 1981-ben a FEFAG fahasználati osztályának vezetésére kapott felkérést. Irányításával jelentős sikereket értek el az akác választékok, fatermékek ipari, bányászati és szőlészeti felhasználásában mind belföldön és külföldön. 1989-ben részt vett a JWC Baktafa vámszabad-területi vegyesvállalat létrehozásában. Magyar ügyvezetőként a termelés irányítása mellett az erdőgazdasági érdekek érvényesítését kapta feladatul. 1990-től a FEFAG leányvállalatának a HAJDUFÁ-nak lett az igazgatója. Feladata termelésirányítás, létszámcsökkentés, és a korábbi vállalatvezetési hibákból adódó veszteségek csökkentése volt. 1992-ben visszahívták a FEFAG központjába, ahol termelési igazgatóként vett részt a felszámolási helyzetbe került nagyvállalat részvénytársasággá történő átalakításában. 1994-ben az ÁPV Rt. létrehozta a FEFAG jogutódjaként a Nyírerdő Zrt-t, ahol főmérnök lett. 2004. január 1-jétől kinevezték vezérigazgatónak. Irányítása alatt társasága 60 ezer hektár állami tulajdonú erdőt kezelt 8 önálló erdészettel. Fafeldolgozás egy önálló nagyüzemben, fagyártmánytermelés 4 erdészetenél történt. Meghatározó szerepe volt a Nyírség Aranyának, az akác fajának és az új akác fatermékeknek hazai és nemzetközi elismertetésében. Évtizedek kitaró munkájába került, míg az irtandó özönnövényként kezelt akácból a társadalom által elismert hungaricum lett. Kollégái bevonásával ezen a területen is kimagasló munkát végzett. Ismeretterjesztő filmeket készíttetett az akácról, szakkönyveket adott ki a nyírségi akácnevelésekről. A magánerdők tulajdonosai, a Nyugat-Magyarországi Egyetem és az ERTI bevonásával évente konferenciákat rendezett Az akác, a Nyírség aranya címen. Ebből máig élő hagyomány lett. Értékként tekintett a hagyományos, tanyasi erdészeti központokra. Ezeket felújította. A térség fakitermelő munkásainak képzésére tanpályát építtetett. Sok kilométernyi erdei tanösvényt, több erdei tornapályát és erdei színpadot adott át a köz javára. Létrehozta a Nyíregyházi Erdei Iskolát és a szakmai közkönyvtárat. A térség foglalkoztatási gondjainak enyhítéséhez erdészeti közmunkaprogram működtetésével jelentősen hozzájárult.

Jelentős termelési és értékesítési integrációt hajtott végre a térségben, így az állami erdőkezelő szakmaisága, termékszerkezete, műszaki megoldásai elterjedtek a magánerdők kezelőinél.

1975-től az Országos Erdészeti Egyesület tagja, 2004-től 2010-ig a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Agrárkamara alelnöke, 2004-től 2010-ig a Safari Club International tagja.

Szakmai munkáját, életútját több elismeréssel jutalmazták, melyek közül kiemelkednek a MÉM: Kiváló Munkáért kitüntetés (1987), a Munkaügyi Minisztérium: Közmunkásokért Érdemérem (2006), ÁPV Zrt. Az Év Menedzsere díj (2006), Nyugat-Magyarországi Egyetem: Erdőmérnöki Karért díj, a Magyar Köztársaság Elnöke: Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje (2008).

2010-ben nyugdíjba vonult, ettől kezdve családi vállalkozásuknál, a Wood-2000 Kft.-nél dolgozik mint szakmai tanácsadó.

KARA MIKLÓS

Oklevél száma: 50/1975., kelte: 1975. június 17.

Másoddiplomák: erdészeti növényvédelmi szakmérnök (1978), vállalkozó gazdasági szakmérnök (1995).

Első munkaviszonyát 1975. augusztus 1-jén kezdte meg Szegeden a Békés-Csongrád megyei Állami Gazdaságok Szakszolgálati Állomásán, ahol a két megye 14 állami gazdasága erdőinek szakirányítási munkájában vett részt három éven át.

Az 1978-1979-ben egy évig a Délalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság (DALERD) Vésztői Erdészeténél erdőművelési műszaki vezetői munkakört töltött be.

1979-től a Kiskunsági Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság – későbbiekben KEFAG Zrt. – Kiskőrösi Erdészetének, valamint jogutódjának, a Császártöltési Erdészetnek a dolgozója egészen 2013. évi nyugdíjba vonulásáig.

Az 1979-1982-között gépesítési műszaki vezetői, 1982-től pedig 2013-ig, 31 éven keresztül erdészetvezetői és erdészeti igazgatói feladatköröket látott el. Működési ideje alatt történt átszervezések következtében az erdészet területe 7000 hektárról 14000 hektárra nőtt, központja Kiskőrösről Császártöltésre költözött. Az erdészet tevékenysége a hagyományos erdőgazdálkodás mellett jelentős erdőtelepítési munkák végzésére, 1996-tól vadgazdálkodási feladatokra is kiterjedt. Az erdőtelepítést a rendszerváltásig erdészeti kezelésbe átvett állami tulajdonú parlagterületeken, a rendszerváltást követően pedig magántulajdonú területeken nemzeti, majd uniós finanszírozással vállalkozásban folytatta az erdészet.

2001-2005 között az Országos Magyar Vadászkamara (OMVK) Bács-Kiskun megyei Területi Szervezete Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottságának elnöke, 2005-2009 között a Területi Szervezet Hivatásos Vadász alelnöke választott tisztségviselőként.

Nyugdíjazását követően 2013-2021 között az OMVK Bács-Kiskun Megyei Területi Szervezete, valamint a Bács-Kiskun Megyei Vadászszövetség elnökeként tevékenykedett.

Munkáját Kiskunsági Erdőkért Éremmel, Alföldi Erdőkért Emlékéremmel, az Országos Magyar Vadászkamara Aranyérme és az Országos Magyar Vadászati Védegylet Magyar Vadászatért Érdemérme kitüntetésekkel ismerték el.

KÁLMÁN JÓZSEF

Oklevél száma: 51/1975; kelte: 1975. június 17.

1975. július 1-jétől, mint gyakornok került a Vadex Mezőföldi Zrt. jogelődjének a Mezőföldi Állami Erdő és Vadgazdálkodásnak a központjába. A fásítási csoportban kezdett dolgozni. Lehetősége volt megismerni a gazdaság felépítését, az erdészeteket és az üzemeket egyaránt. A központi műszaki csoport létszám bővítésével már szeptemberben ide helyezték építési előadó, majd építési műszaki vezető beosztásba. Ettől az időtől kezdődően egészen 1990-ig mind tervezési, mind kivitelezési vonalon dolgozott. Terveket és részletterveket készített erdészház típusterveket adaptált. Elkészítette többek közt a mecseri erdészeti gépműhely tervét és a balinkai fűrészüzem továbbfeldolgozó csarnok tervét. A létesítmények kivitelezésénél helyszíni irányítási munkát és ellenőrzést végzett. A ma-

gasépítési és mélyépítési beruházások egyaránt saját kivitelezésében készültek. Munkatársával, néhai Laki Sándor erdőmérnökkel, közösen végezték az erdei feltáróutak tervezését, helyszíni kitűzését, építési anyagok

rendelését és a munkálatok irányítását. Elkészültek többek közt a soponyai és fehérvárcsurgói és a tímárpusztai feltáróutak, részben felújított szakasszal, részben új nyomvonalon. Műszaki ellenőr volt az új központi iroda épület építésénél, melynek átadásakor 1988 szeptemberében igazgatói dicséretben és jutalomban részesült. 1990-től igazgatási osztályvezetőnek nevezték ki. Feladata volt a központ üzemeltetésével kapcsolatosan a portaszolgálat, a takarítás, a vagyon védelem megszervezése és biztosítása. A gazdaság által nem használt ingatlanok bérbeadását, a bérleti szerződések elkészítését és azok bérlővel történő megkötését végezte. Munkavállalók részéről választott tagja volt a VADEX Zrt. felügyelőbizottságának. Lehetősége és beleszólása volt – a munkavállalók érdekeit szem előtt tartva – a gazdaság működésébe. 2003 decemberében vonult nyugdíjba.

KÉKESI KÁROLY

Oklevél száma: 43/1975., kelte: 1975. június 17.

Továbbá okleveles erdészeti növényvédelmi szakmérnök.

1975. augusztus 1-jétől a Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Tarnaleleszi Erdészeténél erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott.

1978-tól a Verpeléti Erdészetnél szintén műszaki vezetői beosztásba került. Csemetetermelés, karácsonyfatermelés, plantázskézelés és fásítás volt a munkaterülete.

1981-ben az Egri Erdőfelügyelőséghez került körzeti erdőfelügyelőnek. Munkaköri feladata közel 16 000 ha állami, majd magánerdő valamint Parádfürdői, Verpeléti Erdészet és a Kelet-Mátra, Észak-Alföld községeinek egyéb erdőgazdálkodóinak szakmai felügyelete volt..

A jogutód Állami Erdészeti Szolgálat Egri igazgatóságától ment nyugdíjba 2010. május 14-én.

KRONEKKER JÓZSEF

Oklevél száma: 55/1975., kelte: 1975. június 17.

Gyermekkorában erdészek között élt, és apja szakmáját választva kezdte meg az erdészeti technikum előtti előgyakorlatát 1964-ben.

A technikum, majd egyetem elvégzése után 1975. július 1-jén állt munkába a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombinát Erdőgazdasági Gyáregységénél, ahol a Szombathelyi Erdészetnél erdőművelési műszaki vezetői feladatok ellátásával bízták meg. 1978-tól a Fagazdasági Kombinát központjában műszaki fejlesztőként dolgozott, majd 1980-ban visszakért a Szombathelyi Erdészethez fahasználati műszaki vezetőnek. 1982 decemberében kinevezték az erdészet vezetőjének. 1984-ben a vállalati tanácsok létrehozásakor a gyáregységek dolgozói által delegált küldöttek megválasztották a FALCO Fakombinát vállalati tanácsának elnökévé.

1992-ben az Erdőgazdasági Gyáregység kivált a FALCO Fakombinátból és Szombathelyi Állami Erdőgazdasággént, majd Szombathelyi Erdészeti

Zrt.-ként működött tovább. A kiválást követően is az erdészet vezetőjeként tevékenykedett, főmérnök, majd később erdészeti igazgató megnevezéssel.

2005-ben a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vezetésével bízták meg, amit 2010. évi nyugdíjazásáig töltött be. Vezetőtársaival és beosztottjaival jó munkakapcsolatot kialakítva eredményesen dolgoztak, ennek köszönhetően tovább gyarapították a társaság vagyonát. Fokozatosan felújították az elhasználódott erdei infrastruktúrát, a gépjárat bázisokat és lecserélték az erdőgazdálkodást szolgáló elöregedett gépparkot. Részben tulajdonosi támogatások segítségével a Kámoni Arborétum szomszédságában megépítették az Arborétum alapítójáról Saághy Istvánról elnevezett információs központot és közparkot, amely egyben a társaság központjának és a szombathelyi erdészeti igazgatóságának is helyt adott. A fentiekben túlmenően nagy gondot fordítottak az alkalmazottak – fizikai és szellemi dolgozók – anyagi megbecsülésére, javadalmazásukra, a bérezés és a béren kívüli juttatások tekintetében is. Szakmai továbbképzések keretében évente egy autóbusznyi munkatársuknak szerveztek külföldi tanulmányutat.

A kamarák megalakításakor az agrár, majd később a vadászkamrában is képviselte az erdőgazdaságot.

1983-ban gazdasági szakmérnöki diplomát szerzett.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek munkába állása óta tagja, egy időben a Szombathelyi Hely Csoport elnöki feladatait látta el.

2006-ban Vas Megye Önkormányzatának Közgyűlése Vas Megye Gazdaságáért Díj, 2020-ban pedig az Agrár-miniszter Életfa Emlékplakett Bronz Fokozata elismerésben részesítette.

KUPÁS DEÁK ZOLTÁN

Oklevél száma: 72/1975., kelte: 1975. június 18.

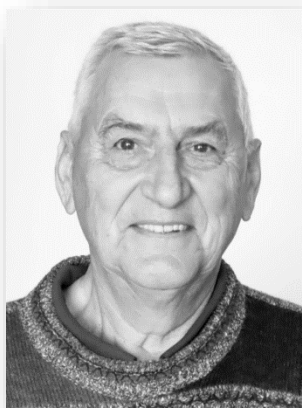
Az első munkahely keresésekor a szülőföld, a tolnai dombok vonzása miatt a megye eldugott pusztáján székelő Alsópéti Állami Gazdaságot lelte meg. Három év alatt a sokadrendű, kevés sikerélményt hozó erdészeti ágazat vezetése után a Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdasághoz igazolt át, ahol nyugállományba vonulásáig 34 évet tevékenykedett.

1978-1982 között a Műszaki Erdészet vezetőjeként próbálta kamatoztatni a gépészeti, építészeti tanulmányait. Feladata volt az erdészeti és fűrészüzemi géppark karbantartása, javítása, a központosított anyagbeszerzés és gazdálkodás, az erdőgazdasági épületek karbantartása, felújítása, lakások és vadászházak építése.

1982-ben a Hőgyészi Erdészet élére nevezték ki, ahol 30 év alatt az erdészeti és vadgazdálkodás teljes szakmai vertikumában tudott eredményeket elérni, melyek közül kiemelendő az erdő- és vadgazdálkodás összhangjának biztosítása, a sikeres erdőfelújítások és nevelővágások, a kiváló minőségű gímszarvas gazdálkodás, a kiemelkedő vaddisznóskerti állománynevelés, kan korosbítás és nagyterítékű vadászatok szervezése. Természetesen mindezt kiváló kollégákkal, jó csapatmunkával sikerült megvalósítani. A megnövekedett közjóléti feladatok ellátása, az erdei iskola létesítése és működtetése kedves feladattá vált.

Egyéb tevékenységei közül kiemelendő, hogy a Gyulaj Zrt. Felügyelő Bizottságának dolgozói delegáltja volt évekig, a Hőgyészi Vadásztársaság vezetőségében közel 20 évig fáradozott. Az Országos Erdészeti Egyesület tagjaként több cikluson keresztül országos küldött volt, az OEE Gépesítési-, majd a Vadgazdálkodási Szakosztály munkájában vett részt, a Tolna megyei Vadgazdálkodási Tanács és Vadászkamara Elnöksége tagjaként, országos küldöttként, a Vadgazdálkodási Bizottság elnökeként, illetve a megyei Vadászszövetség elnökeként és küldöttként tevékenyen segítette a megye vadásztársadalmát. Nyugállományba vonulása után egy, a múltba visszatekintő könyvet írt: Pattanó rügyek erős gyökerekkel – Szemelvények Tolna megye erdőgazdálkodásából címmel.

Munkáját elismerendő részére az alábbi kitüntetések adományozták: Gyulaj EVAG Kiváló Dolgozó, Gyulaj Zrt. Aranygyűrű kitüntetés. Országos Erdészeti Egyesület Kaán Károly Díj, Országos Magyar Vadászkamara Hubertusz Érem, majd Aranyérem, Egy a Természettel Vadászati Világkiállítást Szervezőitől adományozott Díszjel III.

LIPTÁK ANDRÁS

Oklevél száma: 41/1975., kelte: 1975. június 17.

A diploma megszerzésének évében a Győri Közútépítő Vállalatnál kapott művezetői állást. Sopron több út alapépítményeinek kivitelezését irányította.

1980-tól az akkori Városi Tanács Sportlétesítmények Fenntartó Szervezeténél létesítmény vezetői állást töltött be.

1990-től éjjel-nappali éttermet épített a 84-es és út mellett, amit 2012-ig mint, társtulajdonos működtette.

Ebben az időben megszerezte a privát majd egy év múlva a kereskedelmi (hivatásos) szakszolgálatok pilótaengedélyt. Repült Szlovénia, Horvátország, Szlovákia, és Ausztria repterein.

2012-ben nyugdíjba vonult és Sopron külterületén, a Potzmann dűlőben másfél hektáros ingatlanon kertészkedéssel foglalta el magát.

Maczucz József

Oklevél száma: 56/1975., kelte: 1975. június 17.

A diploma megszerzése után, 1975 szeptemberétől a Telki Állami Erdőgazdaságnál kezdett dolgozni, mint fahasználati műszaki vezető. 1978 márciusától, kikérővel a Töki Egyetértés Mgtsz-hez került, erdészeti ágazatvezetőnek. Ez a munka nem elégítette ki, ezért régi vágya beteljesüléseként, 1979 januárjától a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalathoz került, a 11. Ipari Geodéziai Osztály állományába. Itt elsősorban tervezési alaptérképek, illetve közműtérképek készítésében vett részt, de erőművi darupályák mozgásvizsgálatát is végezte, valamint a Petőfi-híd átépítése során kitzési és bemérési feladatokat látott el.

Még ez év végén a vállalat algériai munkára küldte. A Saida város melletti magyar fővállalkozásban épülő mészmű megvalósulási térképét készí-

tette közel hat hónapon át.

1983 tavaszán ismét Algériába került. Egy négy fős csapat vezetőjeként a Soummam folyó szabályozásához készített tervezési alaptérképet a Vízügyi Tervező Vállalat megbízásából. Ez év őszén egy társával, kiegészítő mérések elvégzése céljából ismét Algériába utazott.

Személyes kapcsolatai révén, 1985-től földmérőként a Viziterv Geodéziai Osztályára került. Itt fő feladata az újra indult bős-nagymarosi vízlépcsővel kapcsolatos kitzési feladatok ellátása volt, de dolgozott a dél-balatoni települések csatornázásához szükséges tervezési térképek készítésén is, valamint a Sió-csatorna szabályozásán.

A cég megszűnése után, 1992-től 2013. évi nyugdíjazásáig különböző német és osztrák tulajdonú építőanyaggyártó cégeknél dolgozott szaktanácsadóként és területi képviselőként.

MARTOS GÉZA

Oklevél száma: 53/1975., kelte: 1975. június 17.

1975 szeptember 1-jén a MÉM Szombathelyi Állami Erdőrendezőség állományába erdőrendezési üzemtervezői kinevezést kapott. Fő tevékenységi köre erdőtervezés, termőhely feltárás és erdőtelepítési tervek készítése. Győr-Moson-Sopron megye valamennyi állami erdőgazdálkodási egységére első alkalommal szerkesztett termőhely térképet. Megközelítőleg 1800 hektár területre készített termőhely feltárási szakvéleményt és erdőtelepítési tervdokumentációt, többek között a bős vízlépcső építés kapcsán kivont csereerdősítési területekre és a Böhönyei Állami Gazdaság hígtrágya elhelyezési tervét nemes nyár ültetvényben. Sopron város kezelésében lévő erdőterületekre elkészítette Sopron Városi Parkerdő kezelési tervét.

1984-ben fatermesztési szakmérnöki diplomát szerzett.

19 éven át volt erdőtervezői munkakörben, 1984-től csoportvezetői beosztásban.

1994-től áthelyezéssel a Szombathelyi Erdőfelügyelőség állományába, erdőfelügyelői beosztásba került. Működési területe: Síkvidéki, Röjtöki, Iváni és Rábaközi Erdészetek voltak, valamint a területileg kapcsolódó magán erdők.

2009. augusztus 20-án Miniszteri Elismerő Oklevelet kapott.

2014. november 1-jétől nyugdíjas.

NAGY KÁROLY

Oklevél száma: 65/1975., kelte: 1975. június 18.

A végzést követően 1975 szeptemberétől a mai Egererdő Zrt. jogelődjénél, a Mátrai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Erdőkövesdi Erdészeténél helyezkedett el. A gyakornoki idő letöltése után 1976 márciusától erdőművelési műszaki vezetővé nevezik ki. Feladata volt a dombvidékre jellemző erdőfelújítási munkák tervezése, szervezése, irányítása.

1984-ben az Egyetem Erdőmérnöki Karán fatermesztési szakmérnöki oklevelet szerzett.

1985 februárjában kinevezik az erdészet vezetőjévé.

1985 októberétől áthelyezik az erdőgazdaság Verpeléti Erdészetéhez erdészetvezető munkakörbe. E beosztás nagy kihívást jelentett számára, ugyanis az erdészet területén jelen volt a Mátra hegyvidéki, a mátraaljai, valamint a Tisza ártéri erdőgazdálkodás is. Ez az erdészet folytatta az erdőgazdaság szinte legnagyobb vadgazdálkodási, vadászati tevékenységét. Szervezetileg az erdészethez tartozott a Káli Csemetekert is.

1999-ben bekerült Egerbe az erdőgazdaság központjába, ahol vadászati csoportvezetői kinevezést kapott. Feladata volt az Egererdő Zrt. mintegy 52 000 hektáron folytatott vadgazdálkodási, vadászati tevékenységének megszervezése, irányítása. E szakmai feladata mellett megválasztották a Vállalati Üzemi Tanács elnökének, s így tagja lett az erdőgazdaságnál működő Felügyelő Bizottságnak is. Erdőgazdasági tevékenysége mellett tevékenyen részt vállalt Heves megye vadgazdálkodási közéletében is. A Heves megyei Vadászkamara Vadgazdálkodási és Vadvédelmi Bizottságának elnökéként, valamint a Vadgazdálkodási Tanács tagjaként is aktivizálta magát. Saját vadásztársaságában 40 évig látta el a titkári feladatokat.

2010. december 30-val az Egererdő Erdészeti Zrt-től ment öregségi nyugdíjba.

Ezután sem szakadt el a szakmától. Nyugdíjasként 2011-től 2019-ig a Zrt. 1200 hektáros verpeléti vadaskertjének megbízott vezetőjeként dolgozott.

Munkáját felettesei elismerték, többször kapott különböző szintű kitüntetést: Vadgazdálkodási vonalon: Hubertusz Kereszt, Nimród Érem, valamint 2019-ben Országos Magyar Vadászkamara Aranyérme. Erdőgazdasági vonalon: 2021-ben Miniszteri Elismerő Oklevél.

NÉMETH MÁRIA

Oklevel száma: 12/1975., kelte: 1975. június 16.

1975 októberében tudományos ügyintézőként felvételt nyert az Erdészeti Tudományos Intézetbe, ahol később tudományos segédmunkatársként, majd tudományos munkatársként dolgozott. Intézeti dolgozóként német felsőfokú általános állami nyelvvizsgát, majd német felsőfokú mezőgazdasági és élelmiszerügyi szakmai nyelvi anyaggal bővített állami nyelvvizsgát tett.

1985 szeptemberétől az Alma Materben dolgozott.

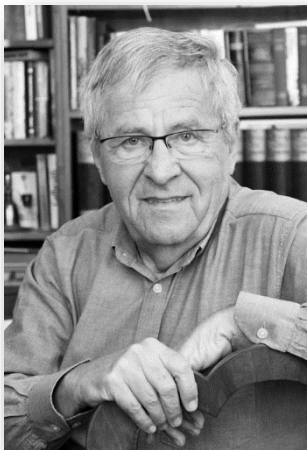
Először a Központi Könyvtárban levéltárosként. 1988 augusztusában Szocialista Kultúráért kitüntetésben részesült.

1990 februárjától a Rectori Hivatalban külügyi főelőadó volt. 1996 júniusában az Erdészeti és Faipari Egyetem kiváló dolgozója kitüntetést kapott.

2000 januárjától az Erdőmérnöki Kar Dékani Hivatalában volt külügyi fő-

előadó.

2007 márciusában nyugdíjba vonult.

PLUZSIK TAMÁS

Oklevél száma: 71/1975., kelte: 1975. június 18.

A diploma megszerzését követően intézeti mérnöki beosztásban az MTA Geodéziai és Geofizikai Kutató Intézet Műszeres Osztályán az a dr. Orbán Aladár tudományos főmunkatárs volt a közvetlen főnöke, aki a diploma-tervének is külső konzulense volt. Hálával tartozik a fentebb említett Orbán Aladáron kívül (aki mind a mai napig közeli és kedves jó barátja) dr. Alpár Gyulának, dr. Bácsatyai Lászlónak, dr. Závoti Józsefnek, dr. Szádeczky-Kardoss Gyulának és a kollégák sora még hosszan folytatható lenne, akik nemcsak nagy tudású kollégái voltak, hanem segítettek is úgy az elméleti, mint a gyakorlati (terepi mérések Komlón és környékén) feladatok megoldásában.

1978-ban dr. Somogyi József, a kutatóintézet akkori igazgatója megbízta a jól felszerelt fotólaboratórium vezetésével és fejlesztésével, aminek örömmel tette eleget – lényegében innen datálható a fotózáshoz mind a mai napig tartó szoros kapcsolata.

1988-ban egy egészségügyi vállalkozás területi vezetőjének kérte fel a cég svájci tulajdonosa, melynek révén betekintést tudott nyerni a rendszerváltást követő magánvállalkozásokba. Néhány év múlva saját fotólabort nyitott egy soproni bevásárlóközpontban.

Az 1990-es években „Töltsön egy órát” címmel nyilvános beszélgető műsorokat szervezett, ahová neves művészeket, közéleti embereket, politikusokat hívott meg, melyeket rögzített a helyi televízió, így ezek nagy része ma is megtekinthető a legnagyobb nyilvános videomegosztón.

Már a digitális korszak beköszönté előtt jelentek meg fotói helyi és országos lapokban, később állandó tudósítója lett a Nemzeti Sportnak, esetenként az MTI-nek, ahol a fotók mellett egyre gyakrabban megjelentek írásai is. Mind a mai napig rovata van az egyik helyi lapban.

Hosszú évekre visszamenőleg havonta egy alkalommal Kávé kettesben címmel tévés beszélgetések szerkesztője és műsorvezetője a helyi televízióban, melyet esetenként országos csatornák is átvesznek.

A Soproni Egyetem rektorának felkérésére Soproni Egyetemi Almanach címmel portréfilmeket készít egykori Alma Materének oktatóival, (ezek száma lassan eléri a százat) valamint az egyetemi rendezvények fotós feladatait is ellátja. Egyik volt évfolyamtársa meg is jegyezte, hogy manapság gyakrabban fordul meg az egyetemen, mint annak idején, amikor annak hallgatója volt...

SZABÓ LÁSZLÓ

Oklevél száma: 73/1975., kelte: 1975. június 18.

1975. július 15-én állt munkába a Magyar Néphadsereg Veszprémi Erdőgazdaságának Dudari Erdészeténél. Erdőművelési műszaki vezetői kinevezést kapott.

A műszaki vezetői munka mellett 1975/76 tanévtől 1977/78. tanévig erdészeti növényvédelmi szakmérnöki képzésen vett részt levelező tagozaton, amit az Erdészeti és Faipari Egyetem Továbbképzési Osztálya szervezett. Erdészeti növényvédelmi szakmérnök oklevelét 1978. február 2-án vette át.

1980. június 30-án munkaviszonya az MN Veszprémi Erdőgazdaságnál áthelyezési indokkal megszűnt.

1980. július 1-jétől a Kisalföldi Erdőgazdaság Győri Erdészeténél kapott erdőművelési műszaki vezető megbízást. Ebben a beosztásban 2009. október 1-jei nyugdíjazásáig, 29 éven át dolgozott

34 évi erdőművelésben végzett tervező, irányító munkája során nagyon sokrétű erdőművelési szakmai megoldás alkalmazásában volt része. A Bakony északi, észak-keleti, keleti területén bükkösök, tölgyesek, gyertyános tölgyesek, majd öt év elteltével a Szigetközben nyárasok, fűzesek, kemény lomb elegyes kocsányos tölgyesek,

Kisalföldi homokvidéken erdei és fekete fenyvesek, akácosok erdő felújítási, erdőtelepítési, erdőápolási, erdővédelmi, erdőnevelési munkájának teljes ügyvitelét végezte.

SZABÓ VILMOS

Oklevél száma: 74/1975., kelte: 1975. június 18.

Az első munkahelye, 1975-1979-ig, a Kiskunsági Erdőgazdaság Kelebiai erdészeténél fahasználati és gépesítési műszaki vezető. Féléves kitérő után a Felsőtisza Erdőgazdaság Halápi erdészeténél fahasználati műszaki vezetőként, a Mecseki Erdőgazdaság Sellyei erdészetének fahasználati műszaki vezetője. Itt 1985-ig dolgozik.

Ekkor a HM Kaszói Erdőgazdasághoz igazol, ahol az előző évi hótörés kárfelszámolását irányítja. Az ennek keretében beszerzett svéd aprító-gép tevékenységének megszervezése és irányítása mellett egy brikettáló gépsor telepítése, üzemeltetése és a termék értékesítése a feladata. Ez magában foglalja a komplett gyáregység felépítését is.

1986-ban megbízták, majd kinevezték az erdőgazdaság főmérnökének (igazgató helyettes, műszaki igazgató), amely beosztást a különféle át-

szervezések során 2000-ig megtart.

Ezen időszakban önálló, az országos kereskedővállalatoktól (pl.: Lignimpex) független külkereskedelmet alakít ki valamennyi választék tekintetében. Az erdőgazdaság fafeldolgozó tevékenységét átalakítja, a Skandiitra svéd céggel kooperálva szabad vámterületen raktár és szárítókapacitást, valamint osztrák relációban táblásító üzemegységet alakít ki.

2000-ben az erdőgazdaság időszakos megszüntetésekor saját céget alapít amely az erdészeti hivatal kisvasúti gőzmozdony beszerzésének támogatását felhasználva 5db (a Kaszóit nem számolva) mozdony hozott be különféle erdőgazdaságok számára Zalától Gemencig.

Emellett erdészeti szakirányítást végez magánszemélyeknek egyre csökkenő intenzitással 2024-ig, amikor végleg nyugdíjba vonul.

Tagja az Erdészeti Egyesületnek.

Kitüntetés: Honvédelemért Kitüntető Cím I. osztálya, a Vitézi Rend kitüntetései.

SZENTIVÁNYI IMRE

Oklevél száma: 75/1975., kelte: 1975. június 18.

Az erdőmérnöki diploma megszerzése után három évig a Bodakajtori Állami Gazdaságban látott el erdész munkakört.

A következő három évben az Erdőgazdasági Fűz és Kosáripári Vállalatnál fűzvessző termesztéssel foglalkozott. Ebben az időben meliorációs és öntözési munkák iránti érdeklődése okán vízgazdálkodási üzemmérnöki diplomát szerzett.

A magánvállalkozások megkezdésének lehetőségével élve néhány munkatársával gazdasági munkaközösséget alakítottak, melyben főállású tagként fűztermesztéssel, növényvédelemmel és faanyagvédelemmel foglalkozott tíz éven keresztül (Protect GMK, Pilis Kisszövetkezet).

Munkája szakmai fejlesztése érdekében erdővédelmi szakmérnöki diplomát és egészségügyi gázmester képzést szerzett.

Eredményes szakmai munkájuk nyomán vegyes vállalatot alapított a svéd Anticimex céggel. Az Anticimex-Protect Kft-ben három évig dolgozott vezető beosztásban.

1991-ben közvetlen munkatársaival céget alapítottak (SZEBSZI Kft), melyben 33 évig faanyagvédelmi és építőipari munkákat végeztek. Specialitásuk a könnyező házigomba mentesítés volt. A munka szakmai és gazdasági irányítását végezte, a céget vezette.

Fontos szakmai munkájuk több jelentős műemléki értékkel bíró kastély könnyező házigomba mentesítése és szerkezeti felújítása volt (Fehérvárcsurgó, Füzérradvány Károlyi kastélyok, Nádasdladányi, Fáyi kastélyok stb.).

Az ezredfordulóra ezek a munkák elfogytak. Faanyagvédelmi tevékenysége elsősorban szakértői munkákban teljesedett ki. Lakóépületek mellett több tucat jelentős műemlék épület, kastélyok, templomok tetőszerkezetét vizsgálta, minősítette, ezzel segítve felújításukat.

Műemléki épületdiagnosztikai jogosultságot 2017-ben korlátlan időre megkapta.

Az idők során egyszemélyessé vált cégéből 2016-ban mentem nyugdíjba, majd az építéskivitelezési munkákat befejezve 2024-ben felszámolta azt. Utána egyéni vállalkozóként végzett faanyagvédelmi szakértői munkát.

SZERÉMY PÉTER

Oklevél száma: 76/1975., kelte: 1975. június 18.

1975. augusztus 1-jétől 1985. június 30-ig a Pécsi Erdőrendezőiség, illetve jogutódja az Erdőrendezési Szolgálat Pécsi Irodája. Erdőtervező.

1985. július 1-jétől 2010. november 4-ig, nyugdíjazásáig a Mecseki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság, illetve jogutódja a Mecseki Erdészeti Rt., később Zrt. Beosztásai – munkakörei:

- 1985. július 1. és 1991. január 30. között közgazdasági osztályvezető,
- 1991. február 1. és 1993. december 31. között üzemgazdasági osztályvezető,
- 1994. január 1. és 2000. október 30. között kontrolling vezető,
- 2000. november 1. és 2010. szeptember 30. között gazdasági vezérigazgató helyettes.

1975-től az Országos Erdészeti Egyesület tagja.

Egyéb képesítései: okleveles közgazda, mérlegképes könyvelő, okleveles könyvvizsgáló
2013-tól igazságügyi szakértőként tevékenykedik, szakterülete: erdőgazdálkodás.

TÓTH LÁSZLÓ

Oklevél száma: 77/1975., kelte: 1975. június 18.

A diploma megszerzése után 1975. augusztus 1-jén a mai Egererdő Zrt. jogelődjénél, a Mátrai EFAG Parádfürdői Erdészeténél helyezkedik el. A gyakornoki idő letöltése után gépüzemi és szállítási műszaki vezetővé nevezik ki, majd fafeldolgozási és értékesítési műszaki vezetőként az erdészethez tartozó 6000 m³ kapacitású – parkettműhellyel, gőzölővel is rendelkező – Recski Fagyártmány Üzem vezetője lesz.

1987-től 1995-ig az erdészet erdőművelési és vadászati ágazatainak műszaki vezetője. Utána 1999-ig fahasználati műszaki vezető. Ezekben az években még zajlik az úgynevezett rontott erdők átalakítása, ekkorra esik a nagy teljesítményű erdei aprítógépek üzembe helyezése, aminek következtében az erdőfelújítási kötelezettségek megugrottak. Nagy kihívást jelentett a természetes felújítások mellett az egyes években 60 hektár mesterséges erdősisítés levezénylése hegyvidéki körülmények között.

Miután az erdészet területének jelentős része üdülőövezet, így komoly figyelmet igényelt a közjóléti feladatok ellátása is. Munkájával felettesei elégedettek voltak, 1981-ben és 1987-ben Kiváló Dolgozó címmel tüntették ki. 2015-ben Miniszteri Elismerő Oklevelet kapott, 2019-ben pedig Életfa Emlékplakett Bronz Fokozatát.

OEE tag 1975 óta, évtizedeken keresztül üzemi összekötő volt. Az egyesület és az erdőgazdaság szervezésében több szakmait tanulmányúton is részt vett.

1999-ben Parádfürdői Erdészet erdészetvezetőjévé nevezték ki. Néhány év múlva 2004-ben a Verpeléti Erdészetet összevonták a Parádfürdői Erdészettel, mely összevonást zökkenőmentesen levezényelte. Az összevont erdészet élén ő maradt.

Nyugdíjkorhatárának elérésekor, 2011 májusában nyugdíjba vonult, de felettesei kérésére még másfél évig változatlan munkakörben nyugdíjasként dolgozott tovább.

Azon kevés és szerencsés szakember, aki diplomája átvétele után egész életében egy erdészetről teljesíthetett szolgálatot.

TRASER GYÖRGY NÁNDOR

Oklevél száma: 79/1975., kelte: 1975. június 18.

A diploma megszerzését követően 1977-ig a Szegedi Állami Erdőrendezőségnél dolgozott, előbb üzemtervezőként, majd természetvédelmi területvezetőként.

1977-től tudományos ösztöndíjasként tevékenykedett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdővédelemtani Tanszékén.

1986-ban a mezőgazdasági tudomány kandidátusa lett.

1992-től nyugdíjba vonulásáig egykori Alma Materének egyetemi docense. Munkáját, oktatói tevékenységét 2012-ben a Felsőoktatás Kiváló Dolgozója kitüntetéssel honorálták. Érdeklődési területe az erdészeti állattan és rovarstan, ezen belül is speciálisan az ugróvillások (*Collembola*) rendszertana.